

Fremsat den 15. januar 2021 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om rentefrie lån svarende til indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt udskydelse af betalingsfrist for registreringsafgift af motorkøretøjer i forbindelse med covid-19

§ 1. Virksomheder kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til det beløb, der af virksomheden rettidigt er indberettet som indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for afregningsperioderne august og december 2020, hvis virksomheden i disse afregningsperioder var omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 5, jf. dog § 2. Lånet efter 1. pkt. udbetales via det cvr- eller SE-nummer, der skal anvendes ved afregningen, og kan ikke overstige det rettidigt indberettede tilsvarende, som ligger til grund for lånet, efter eventuelle negative reguleringer.

§ 2. § 1, 1. pkt., gælder ikke for virksomheder, der

- 1) er under konkursbehandling,
- 2) er under rekonstruktionsbehandling,
- 3) er under likvidation,
- 4) er under tvangsopløsning,
- 5) har stillet eller er blevet pålagt at stille sikkerhed efter opkrævningslovens § 11,
- 6) inden for de seneste 3 år i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, foreløbigt har fået fastsat et tilsvarende af skatter eller afgifter m.v., som ikke er erstattet af en angivelse for afregningsperioden,
- 7) har en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden, og som inden for de sidste 10 år er dømt for skatte-, told- eller afgiftssvig efter skatte-, told- eller afgiftslovgivningen eller straffelovens § 289,
- 8) i perioden fra og med den 17. december 2020 til tidspunktet for anmodning om lån i henhold til § 1 har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen, medmindre anmodningen om lån ledsages af en erklæring fra en uafhængig, godkendt revisor om ejerskiftet,

- 9) ikke opfylder betingelserne for at modtage statsstøtte eller

- 10) er offentlige institutioner.

Stk. 2. Afgørelser om bevilling af lån efter denne lov kan ikke påklages.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om afskæring af virksomheder efter stk. 1, nr. 9, fra at opnå lån efter § 1 og om indholdet af erklæringen fra en uafhængig, godkendt revisor efter stk. 1, nr. 8.

§ 3. Udbetalte lån efter § 1 skal tilbagebetales senest den 1. november 2021 via indbetaling til skattekontoen.

Stk. 2. Ophører virksomheden, således at den hverken har et aktivt cvr- eller SE-nummer, skal det lån, der er udbetalt efter § 1, tilbagebetales senest 14 dage efter ophøret. Opfylder en virksomhed i løbet af låneperioden ikke betingelserne i § 2, skal lånet tilbagebetales straks.

§ 4. Anmodning om lån i henhold til § 1 skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 31. marts 2021.

Stk. 2. Er anmodningen om lån modtaget rettidigt, sker udbetaling af beløb omfattet af § 1 til virksomhedens Nem-konto så vidt muligt senest 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen. Der ydes ikke rentegodtgørelse ved udbetaling efter 5 bankdage, jf. 1. pkt.

Stk. 3. Kan told- og skatteforvaltningen på grund af virksomhedens forhold ikke foretage kontrol af en anmodning om udbetaling af beløb omfattet af § 1, afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol. Skønner told- og skatteforvaltningen, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for tab, kan udbetalingsfristen ligeledes afbrydes, indtil virksomhedens forhold er undersøgt.

Stk. 4. Alene beløb, der er tilovers efter modregning med debetsaldoen på skattekontoen og med beløb, der efter op-

krævningslovens § 16 c, stk. 4, 4. pkt., er overgivet til indrivelse, udbetales som lån efter § 1. Opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Overdragelser af krav omfattet af § 1 kan ikke overstige det beløb, der udbetales efter modregning, jf. stk. 4.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om undtagelser fra anmodningsfristen, anmodningens indhold og administration af anmodninger efter stk. 1.

§ 5. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for kontrollen med udbetaling af beløb efter § 1 eller efterfølgende kontrol heraf.

Stk. 2. Den, der overtræder stk. 1 med forsæt til at opnå større udbetalinger, end vedkommende er berettiget til efter loven, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år og 6 måneder under de omstændigheder, der er nævnt

i stk. 2, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 6. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af §§ 1-5.

§ 7. I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019, § 6 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, lov nr. 2061 af 21. december 2020 og § 3 i lov nr. 2226 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 2, *stk. 4*, indsættes som *2. pkt.*:

»For så vidt angår registreringsafgiftsloven udskydes fristen for indbetaling for afgiftsperioden marts 2021 dog til den 15. november 2021.«

§ 8. Loven ophæves den 1. december 2021.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Udbetaling af beløb svarende til indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag som rentefrie lån
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Midlertidig udskydelse af betalingsfrist for registreringsafgift af motorkøretøjer
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Udbetaling af beløb svarende til indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag som rentefrie lån
 - 3.2. Midlertidig udskydelse af betalingsfrist for registreringsafgift af motorkøretøjer
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klima- og miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Situationen med stigende coronasmitte i samfundet er alvorlig. Udviklingen kan ifølge sundhedsmyndighedernes vurderinger hurtigt forværres, hvis der ikke gribes ind. Derfor har regeringen videreført og udvidet en række restriktioner.

Der blev den 9. december 2020 iværksat skærpede restriktioner i 38 kommuner. På grund af den fortsat betydelige smitteudvikling meldte regeringen den 9. december ud, at i alt 69 kommuner ville blive omfattet af en delvis nedlukning af Danmark frem til og med den 3. januar 2021. De skærpede restriktioner blev den 15. december besluttet udrullet til resten af Danmark, og der er efterfølgende blevet udmeldt nedlukning af detailhandel og liberale erhverv hen over jul og nytår.

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet indgik den 10. december 2020 en aftale om genåbning af de generelle kompensationsordninger for faste omkostninger og kompensationsordninger for selvstændigt erhvervsdrivende m.v. Dette omfatter også tilsvarende ordninger på kultur- og socialområdet. Sammen med genindførelsen af lønkompensationsordningen, som har til formål at undgå afskedigelser af medarbejdere og hjælpe berørte virksomheder, indebærer det, at erhvervs-, kultur- og idrætslivet har adgang til at søge kompensationsordningerne under de nuværende skærpede restriktioner.

Da de sundhedsmæssigt begrundede restriktioner er skærpet på grund af den betydelige smitteudvikling i store dele af Danmark, er aftalepartierne som opfølgning på aftalen af 2. december 2020 om stimuli enige om at udmønte reserven til forlængelse af hjælpepakker.

Aftalepartierne har på baggrund heraf den 16. december

2020 indgået Aftale om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger.

Nærværende lovforslag har til formål at udmønte den del af aftalen, der omhandler en ny A-skattelåneordning for små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

Aftaleparterne er således enige om, at der med afsæt i den allerede indførte moms låneordning indføres en ny låneordning, der gør det muligt for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) at opnå et rentefrit lån på et beløb svarende til den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, som virksomhederne skal afregne den 18. og den 29. januar 2021, som dækker en ordinær indbetaling og en udskudt indbetaling. Lånet skal tilbagebetales senest den 1. november 2021.

Låneordningen skønnes samlet set at kunne styrke likviditet for små og mellemstore virksomheder med knap 7 mia. kr.

Det vurderes muligt at udbetale lånene primo februar 2021 forudsat en hurtig lovgivningsproces i januar 2021 samt godkendelse fra Europa-Kommissionen, da ordningen indebærer statsstøtte. Der pågår parallelt drøftelse med Europa-Kommissionen. Likviditetsvirkningen vil kunne komme væsentligt hurtigere ud til virksomhederne end ved nye udskydelser af betalingsfrister for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Herudover foreslås det, at betalingsfristen for registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. udskydes midlertidigt. For virksomheder, der er registreret efter registreringsafgiftsloven, foreslås det, at betalingsfristen for afgiftsperioden marts udskydes til den 15. november 2021.

Det vil styrke likviditeten med ca. 1½ mia. kr. i bilbranchen, der på samme tid er udfordret af tiltagene for at mindske smittespredningen af covid-19, og at der som følge af aftale

om en grøn omstilling af vejtransporten, indgået mellem regeringen, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten den 4. december 2020, frem til d. 1. juni 2021 skal indbetales registreringsafgift pba. hidtil gældende regler til Skatteforvaltningen, hvorefter der vil ske evt. tilbagebetaling/efteropkrævning.

Forslaget er udformet med en ophørsklausul, da dele af loven foreslås ophævet den 1. december 2021.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Udbetaling af beløb svarende til indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag som rentefrie lån

2.1.1. Gældende ret

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

I kildeskattelovens § 85, stk. 1, er det bestemt, at Skatteforvaltningen fører registre over de indeholdelsespligtige. I stk. 2 bestemmes, at enhver, der er indeholdelsespligtig efter afsnit V og VI, inden 8 dage skal give Skatteforvaltningen meddelelse om a) indtræden af indeholdelsespligt, b) ændringer, herunder ophør af indeholdelsespligt, og c) tilgang og afgang af modtagere af A-indkomst samt arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst.

I skatteindberetningslovens § 1, stk. 1, er det bestemt, at alle, der i en kalendermåned i sin virksomhed har udbetalt eller godskrevet indkomst, som er nævnt i stk. 2, hver måned skal indberette beløbene til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister. I skatteindberetningslovens § 1, stk. 2, er det bestemt, at der ved indberetning skal oplyses om følgende indkomsttyper:

- 1) Løn, gratiale, provision og andet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, er A-indkomst eller arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, jf. kildeskattelovens § 49 A, stk. 1, for modtageren. Endvidere skal der oplyses om beløb, der ydes til godtgørelse for udgifter, lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, uanset om beløbet efter ligningslovens § 9, stk. 4, er skattefrit for modtageren.
- 2) Ydelser som nævnt i ligningslovens § 31, stk. 3, nr. 3 og 4, der gives til godtgørelse for udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser efter ligningslovens § 31, stk. 1, uanset om beløbene efter bestemmelserne er skattefrie for modtageren.
- 3) Beløb, der efter skatteministerens bestemmelse i medfør af kildeskattelovens § 43, stk. 2, skal henregnes til A-indkomst for modtageren, og arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, for hvilken der skal foretages indeholdelse efter kildeskattelovens § 49 A, stk. 2, § 49

A, stk. 3, nr. 5 og 6, og § 49 D, stk. 4, jf. § 49 A, stk. 3, nr. 1-4.

- 4) Beløb, som efter deres art er omfattet af nr. 1, når modtageren af beløbet ikke er skattepligtig her til landet, jf. kildeskattelovens §§ 1 og 2.

Ved indberetningen af beløb efter skatteindberetningslovens § 1 skal der ifølge § 2 gives en række oplysninger. Efter § 2, nr. 4, skal der oplyses om størrelsen af det indeholdte arbejdsmarkedsbidrag og det samlede beløb af indeholdt A-skat samt beløb indeholdt efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige vedrørende den enkelte modtager, og efter § 2, nr. 5, skal der oplyses om den skatteperiode vedrørende A-skatten og arbejdsmarkedsbidraget, som udbetalingerne eller godskrivningerne skal henføres til.

I skatteindberetningslovens § 7 er det bestemt, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at enhver, der som led i sin virksomhed i en kalendermåned har ydet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, skal indberette til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister, om den periode, den pågældende har været ansat, om den produktionsenhed, den ansatte er tilknyttet, om den ansattes løntimer, og om den ansatte har adgang til arbejdsgiverbetalt befording. Bemyndigelsen er udmøntet i § 11 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. som ændret ved bekendtgørelse nr. 1508 af 20. oktober 2020. I § 11 anføres, at enhver, der som led i sin virksomhed i en kalendermåned har ydet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, i medfør af skatteindberetningslovens § 7 skal indberette oplysninger til indkomstregisteret om bl.a. (jf. stk. 1, nr. 2) den virksomhed og produktionsenhed, den ansatte er tilknyttet. Indberetningen sker ved angivelse af den indberetningspligtiges cvr-/SE-nummer og nummeret på den eventuelle produktionsenhed, den ansatte i væsentligst omfang har været tilknyttet i den periode, indberetningen vedrører, hvis virksomheden m.v. har flere produktionsenheder.

I bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat (herefter kildeskattebekendtgørelsen) er det i § 17, stk. 1, aktuelt bestemt, at efter tilmeldingen, jf. § 16, stk. 1, hvorefter enhver, der er indeholdelsespligtig efter kildeskattelovens afsnit V og VI, skal tilmelde sig til registrering i Erhvervsregisteret inden 8 dage efter, at indeholdelsespligten er indtrådt, tildeles den indeholdelsespligtige et cvr-/SE-nummer. Det tildelte nummer samt de oplysninger, den indeholdelsespligtige har afgivet ved sin tilmelding, anføres på et registreringsbevis, der sendes til den indeholdelsespligtige. Der kan tildeles en indeholdelsespligtig flere SE-numre, hvis der føres særskilt regnskab for de enkelte virksomheder. Der er i så fald tale om såkaldt »delregistrering«. Hvis der mellem flere selvstændigt registrerede indeholdelsespligtige består et økonomisk fællesskab med hensyn til ejerforholdet, kan der i medfør af stk. 2 meddeles tilladelse til, at indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag sker under ét – såkaldt »fællesregistrering«. Skatteforvaltningen kan i konkrete tilfælde dispensere fra kravet om, at der skal bestå et økonomisk fællesskab med hensyn til ejerforholdet.

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister bestemmes i § 1, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen fører Det Centrale Virksomhedsregister. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for registrering i samt vedligeholdelse og udvikling af registret. Registrering og vedligeholdelse af visse grunddata sker ifølge stk. 2 i samarbejde med Skatteforvaltningen og Danmarks Statistik, jf. § 5, stk. 3, § 6 og § 12.

I § 2 bestemmes, at Det Centrale Virksomhedsregister har til formål at

- 1) indeholde grunddata om juridiske enheder, jf. § 3, der er erhvervsdrivende eller arbejdsgivere, og de dertil knyttede produktionsenheder, jf. § 4,
- 2) foretage en entydig nummerering af de i registret optagne juridiske enheder og produktionsenheder, jf. §§ 5 og 6, og
- 3) stille grunddata til rådighed for offentlige myndigheder og institutioner samt private, jf. §§ 18 og 19.

Ved juridisk enhed forstås ifølge § 3:

- 1) En fysisk person i dennes egenskab af arbejdsgiver eller selvstændigt erhvervsdrivende.
- 2) En juridisk person eller en filial af en udenlandsk juridisk person.
- 3) En trust eller et juridisk arrangement, der ligner en trust.
- 4) En statslig administrativ enhed.
- 5) En region.
- 6) En kommune.
- 7) Et kommunalt fællesskab.

I § 11, stk. 1, bestemmes, at der for juridiske enheder optages følgende grunddata i Det Centrale Virksomhedsregister:

- 1) Enhedens cvr-nummer.
- 2) Virksomhedsform.
- 3) Starttidspunkt.
- 4) Eventuelt ophørstidspunkt.
- 5) Virksomhedsnavn.
- 6) Virksomhedsadresse.
- 7) Navn, adresse, bopælsland, statsborgerskab og cpr- eller cvr-nummer for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer, hvis oplysningerne registreres i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov eller i henhold til anden lovgivning.
- 8) Branche og eventuelle bibrancher.
- 9) Antal ansatte.
- 10) P-nummer for tilknyttede produktionsenheder.

Når en virksomhed ophører, skal ophørstidspunktet således registreres i Det Centrale Virksomhedsregister, og virksomhedens cvr-nummer vil således fra og med ophørstidspunktet ikke længere være et aktivt cvr-nummer.

Et ophørstidspunkt registreres også for SE-numre i Erhvervsstyrelsen hos Skatteforvaltningen.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. I januar måned skal

disse angivelser dog indgives senest den 17. januar, jf. § 2, stk. 2, 3. pkt. Bestemmelsen regulerer således, hvornår den indeholdelsespligtige skal indberette indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til Skatteforvaltningen.

Opkrævningslovens § 2, stk. 3, bestemmer, at såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en banklukkedag, anses den førstkomende bankdag som sidste rettidige angivelsesdag.

Opkrævningslovens § 2, stk. 4, bestemmer, at skatter og afgifter m.v. (tilsvaret) forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. dog stk. 6.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., der omhandler indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Ordningen i § 2, stk. 5, gælder for virksomheder, der kan betegnes som små og mellemstore virksomheder, fordi de ikke omfattes af den nævnte undtagelse i stk. 6 om store virksomheder.

For store virksomheder gælder således andre regler. I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvaret i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder ifølge 2. pkt. tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvaret ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 5. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

Ved lov nr. 871 af 14. juni 2020 blev betalingsfristen for afregningsperioden august 2020 for indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, udskudt til den 29. januar 2021. Indberetningsfristen blev dog ikke udskudt, jf. de almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.2 i lovforslag nr. L 199, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 199 som fremsat, side 7. Den er således fortsat den 10. september 2020.

Indberetnings- og betalingsfristen for afregningsperioden december 2020 for indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, er den 18. januar 2021, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3 og 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis indkomstregisteret eller Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsværet skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsværet bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Opkrævningslovens § 12, stk. 1, bestemmer, at hvis en virksomheds tilsvær af skatter og afgifter m.v., der opkræves efter reglerne i opkrævningsloven, for en afregningsperiode er negativt, udbetales beløbet til virksomheden. Det samme gælder, når virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget, eller når en godtgørelse eller lignende, som skal modregnes i virksomhedens tilsvær, overstiger tilsværet. I stk. 5 er det bestemt, at negative tilsvær efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, alene kan udbetales, hvis det negative tilsvær modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt., jf. herom nedenfor.

I opkrævningslovens § 13, stk. 1, er det bestemt, at krav på udbetalinger efter § 12 ikke kan overdrages før udløbet af den afregningsperiode, kravet vedrører. Aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige. I § 13, stk. 2, er det bestemt, at overdragelser efter stk. 1 ikke kan overstige det udbetalingsbeløb, der kan opgøres efter § 12, stk. 5.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen. Er den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres ifølge § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debite-

res) ifølge § 16 a, stk. 4, saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet.

Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 4 påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 5.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 6, er det bestemt, at tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter opkrævningslovens § 12, der omhandler Skatteforvaltningens udbetaling til virksomheden af bl.a. negativ moms og tilbagebetaling af beløb, der er indbetalt ved en fejl, jf. stk. 1.

Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 7.

Hvor virksomheders indbetaling helt eller delvis anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen til dækning af det ældst forfaldne krav først, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8.

Beløb, der ikke betales rettidigt til skattekontoen, forrentes efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, er det bestemt, at hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder. Rykkerbrev udsendes dog til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvær for en afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen dog senest efter fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling efter stk. 1 sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode, og såfremt tilbagebetalingen skyldes en fejl i indbetalingen, tilbagebetales beløbet senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort Skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller efter at Skatteforvaltningen har konstateret fejlen.

I lov om offentlige betalinger m.v. bestemmes det i § 4 a, stk. 1, at oplysninger i det register, der er nævnt i § 4, stk. 1, om udbetalinger fra offentlige myndigheder, kan videregives til et inddrivelsessystem administreret af Skatteforvaltningen med henblik på modregning i gæld til det offentlige. I § 4, stk. 1, er det bestemt, at finansministeren

fastsætter regler om etablering af et register, der indeholder oplysninger om konti anvist efter §§ 1 og 2, der omhandler Nemkontoen. I § 4 a, stk. 2, bestemmes, at udbetaling til betalingsmodtagerens Nemkonto eller til en anden konto ikke finder sted, hvis Skatteforvaltningen har anmodet om overførsel af udbetalingen med henblik på hel eller delvis modregning i udbetalingsbeløbet. Af stk. 3 fremgår, at ved overførsel af en udbetaling til Skatteforvaltningen efter stk. 2 anses betaling at være foretaget med frigørende virkning for den udbetalende myndighed, mens det i stk. 4 bestemmes, at ved Skatteforvaltningens udbetaling af overskydende beløb efter gennemført modregning anses Skatteforvaltningen som udbetalende myndighed.

I § 7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige fastlægges dækningsrækkefølgen for gæld, der modregnes i udbetalinger fra det offentlige. Af stk. 1 fremgår, at hvis en udbetaling fra det offentlige, der anvendes til modregning, kun delvist dækker skyldners gæld til det offentlige, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Fordringer under opkrævning, for hvilke den udbetalende myndighed er fordringshaver, i det omfang den udbetalende myndighed træffer afgørelse om modregning.
- 2) Fordringer modtaget hos restanceinndrivelsesmyndigheden til inddrivelse.
- 3) Andre fordringer under opkrævning.

I § 7, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at hvis en udbetaling kun delvist dækker fordringer omfattet af stk. 1, nr. 2, dækkes fordringerne efter dækningsrækkefølgen i § 4, hvorefter bøder dækkes først (stk. 1, nr. 1), dernæst dækkes private underholdsbidrag og offentlige underholdsbidrag i nævnte rækkefølge (stk. 1, nr. 2), og endelig dækkes øvrige fordringer under inddrivelse (stk. 1, nr. 3). Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvist fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes ifølge § 4, stk. 2, 1. pkt., fordringerne i den rækkefølge, hvori de modtages hos restanceinndrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog ifølge 2. pkt. forud for hovedkravet. For en opkrævningsrente lægges ifølge 3. pkt. det hovedkrav, som restanceinndrivelsesmyndigheden fik oplyst ved modtagelsen af opkrævningsrenten, til grund ved anvendelsen af 2. pkt. Er en oplysning om hovedkravet ikke givet ved modtagelsen af en opkrævningsrente, anvendes ifølge 4. pkt. alene 1. pkt.

I § 7, stk. 2, 2. pkt., er det bestemt, at hvis en udbetaling kun delvist dækker fordringer omfattet af stk. 1, nr. 3, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de er registreret i restanceinndrivelsesmyndighedens fordringsregister, således at den fordring, der først registreres, dækkes først.

I § 50, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige er det bestemt, at i forbindelse med en modregning og i forbindelse med anvendelse af et overskydende beløb, jf. § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og bekendtgørelsens § 7, stk. 4 og 5, kan rækkefølgen for dækning af fordringer, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, og rækkefølgen for vurderinger, jf. bekendtgørel-

sens § 50, stk. 2 og 3, fraviges, så beløbet først anvendes til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren anden gæld med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl, som i § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, vurderer og dækker restanceinndrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt., hvorefter renter og lignende ydelser, der omfattes af forældelseslovens § 23, stk. 2, alene vurderes, hvis den fordring, de vedrører, er retskraftig og uden datafejl. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge for vurderingerne eller beslutte, at der helt eller delvist ikke skal ske modregning i udbetalingen, hvis det under hensyntagen til tilrettelæggelsen af restanceinndrivelsesmyndighedens drift, udbetalingsfristen, fordringernes beløb, fejlens karakter eller undersøgelsernes kompleksitet findes hensigtsmæssigt. I bekendtgørelsens § 50, stk. 2, er det bestemt, at når restanceinndrivelsesmyndigheden retskraftvurderer fordringer, som ikke er berørt af mistanke om datafejl, jf. stk. 3, retskraftvurderes først bøder, dernæst private krav på underholdsbidrag og endelig alle øvrige fordringer. Retskraftvurderingerne foretages derudover således, at det i henhold til den anslåede kursværdi størst mulige beløb i forhold til den anvendte tid søges retskraftvurderet. For bøder gennemføres retskraftvurderingen dog så vidt muligt inden udløbet af forældelsesfristen for bødens forvandlingsstraf. I stk. 3 er det bestemt, at ved mistanke om datafejl, der kan have betydning for inddrivelse, modregning eller dækning, vurderes fordringerne i den rækkefølge, som af restanceinndrivelsesmyndigheden skønnes hensigtsmæssig. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan ved vurderingen af, hvilken rækkefølge der er hensigtsmæssig, bl.a. tage hensyn til fordringernes beløb, fejlens karakter, undersøgelsernes kompleksitet og mulighederne for at opnå betaling.

I § 28 i lov om gældsbreve er det om overdragelser (transporter) af fordringer bestemt, at en skyldner (i forhold til f.eks. en udbetaling fra det offentlige) kan benytte en fordring på overdrageren (f.eks. en person med gæld under inddrivelse) til modregning, medmindre skyldneren har erhvervet fordringen efter det tidspunkt, da skyldneren fik kundskab eller formodning om overdragelsen. Var fordringen uforfalden på dette tidspunkt, kan den dog kun bruges til modregning, hvis den forfaldt senest samtidig med gældsbrevsfordringen.

I skatte-, told- og afgiftslovgivningen straffes skatte-, told- eller afgiftssvig med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Det drejer sig navnlig om afgivelse af oplysninger, herunder også fortælle af oplysninger, til Skatteforvaltningen. Både fysiske og juridiske personer er omfattet af bestemmelserne.

Skattesvig af særlig grov karakter straffes med fængsel i op til 8 år, jf. straffelovens § 289. Det afgørende for,

om straffelovens § 289 eller en straffebestemmelse i skatte-, told- eller afgiftslovgivningen finder anvendelse, er, om overtrædelsen kan betegnes som særligt grov.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Som følge af situationen med covid-19 og de nye restriktioner, der er indført i december 2020, foreslås det, at virksomheder, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, dvs. små og mellemstore virksomheder, efter anmodning kan få udbetalt et beløb svarende til det beløb, der af virksomheden rettidigt er indberettet som indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for afregningsperioderne august og december 2020, som et rentefrit lån, der skal tilbagebetales senest den 1. november 2021.

Det foreslås, at virksomheden skal være omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 5, i de nævnte afregningsperioder, dvs. august og december 2020. Det vil således ikke skulle udelukke en virksomhed fra den foreslåede låneordning, at virksomheden på ansøgningstidspunktet er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, hvis blot virksomheden i august og december 2020 stadig var omfattet af § 2, stk. 5, om små og mellemstore virksomheder, jf. ovenfor. En ændret klassificering af en virksomhed, i forhold til om den omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5 eller 6, sker med virkning fra hvert årsskifte.

Det foreslås, at lånet skal udbetales via det cvr- eller SE-nummer, der skal anvendes ved afregningen.

Virksomheden kan have opnået en delregistrering i medfør af kildeskattebekendtgørelsens § 17, stk. 1, hvorefter de enkelte virksomheder har fået deres eget SE-nummer og således hver især udgør en »afregnende enhed«. Det foreslås, at det ved en sådan delregistrering vil være det beløb, der for det anvendte SE-nummer rettidigt er blevet indberettet som indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, der vil kunne udbetales som et rentefrit lån. Det foreslås således, at lånet ved delregistrering skal udbetales via det SE-nummer, der skal anvendes ved afregningen. Dette er begrundet i, at det ellers vil være vanskeligt for Skatteforvaltningen at håndtere den foreslåede låneordning.

I tilfælde af fællesregistrering, dvs. hvor der mellem flere selvstændigt registrerede indeholdelsespligtige typisk består et økonomisk fællesskab med hensyn til ejerforholdet, og hvor der i medfør af kildeskattebekendtgørelsens § 17, stk. 2, af Skatteforvaltningen er meddelt tilladelse til, at indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag sker under ét, vil det ifølge forslaget tilsvarende alene være det cvr- eller SE-nummer, der skal anvendes ved afregningen, som vil kunne anvendes ved udbetalingen af lånet på et beløb svarende til det beløb, der rettidigt er blevet indberettet af de virksomheder, der omfattes af fællesregistreringen. Ved fællesregistrering skal hver enkelt virksomhed indberette indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, men afregningen af den samlede A-skat og det samlede arbejdsmarkedsbidrag for alle virksomheder, der omfattes af fællesregistreringen, skal forestås af »fællesafregneren«. Det vil derfor alene være »fællesafregneren«, der vil kunne opnå et lån.

Betalingsfristen for afregningsperioden august 2020 blev ved lov nr. 871 af 14. juni 2020 udskudt til den 29. januar 2021 for virksomheder, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5. Betalingsfristen for afregningsperioden december 2020 er for disse virksomheder den 18. januar 2021.

En virksomhed, der alene måtte være registreret for indeholdelsespligt vedrørende enten A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag, vil med den foreslåede låneordning kunne få et lån baseret på det tilsvarende af enten A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag, som virksomheden har indberettet for august og december 2020.

Et lån vil alene kunne omfatte det samlede beløb, der rettidigt er indberettet for august og december 2020. Det indebærer, at det f.eks. ikke vil være muligt alene at opnå et lån bestående af det beløb, der rettidigt er indberettet for august 2020, uden at der også opnås et lån bestående af det beløb, der rettidigt er indbetalt for december 2020. Herudover indebærer det, at hvis virksomheden f.eks. kun har indberettet rettidigt for august 2020, mens virksomheden ikke har indberettet rettidigt for december 2020, vil virksomheden alene kunne opnå et lån bestående af det beløb, der rettidigt er indberettet for august 2020.

Den foreslåede låneordning er inspireret af den tilsvarende låneordning, som Folketinget vedtog den 30. april 2020 med vedtagelsen af lovforslag nr. 175 om lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 175 som fremsat. Se lov nr. 572 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19, som siden hen er ændret ved lov nr. 1620 af 17. november 2020 om genåbning af moms låneordningen.

Det foreslås, at et lån efter den foreslåede ordning ikke skal kunne overstige det rettidigt indberettede tilsvarende, som ligger til grund for lånet, efter eventuelle negative reguleringer. En tilsvarende begrænsning gælder for lån, der er bevilget efter moms låneordningen, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 573 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter i forbindelse med covid-19, hvor det bestemmes, at lån efter §§ 1-4 i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19 ikke kan overstige afgiftstilsvaret, som ligger til grund for lånet, efter eventuelle negative reguleringer.

En negativ regulering kan f.eks. skyldes, at virksomheden har indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for en løn- udbetaling, der er sket ved en fejl.

For at begrænse statens tab ved den foreslåede ordning foreslås det, at en række virksomheder ikke skal kunne omfattes af låneordningen. Det drejer sig om virksomheder, der er under konkursbehandling, rekonstruktionsbehandling, tvangsopløsning eller likvidation. Derudover drejer det sig om virksomheder, der er blevet pålagt et krav om at stille sikkerhed efter opkrævningslovens § 11, eller som inden for

de seneste 3 år i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, foreløbigt har fået fastsat et tilsvarende af skatter eller afgifter m.v., som ikke er erstattet af en angivelse for afregningsperioden. En foreløbig fastsættelse kan f.eks. foretages, hvis virksomheden ikke rettidigt har indsendt sin indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Denne udelukkelsesgrund vil alene have betydning for andre tilsvarende end det tilsvarende af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, der skal indberettes for august og december 2020, idet det som nævnt ovenfor foreslås, at et lån alene vil kunne bevilges ved en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for de nævnte afregningsperioder. Virksomheder, der har en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden, og som inden for de sidste 10 år er dømt for skatte-, told- eller afgiftssvig efter skatte-, told- eller afgiftslovgivningen eller straffelovens § 289, foreslås også udelukket fra låneordningen. Virksomheder, der i perioden fra og med den 17. december 2020 til tidspunktet for anmodning om lån i henhold til § 1 har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen ud, foreslås også udelukket, medmindre der foreligger en erklæring fra en uafhængig, godkendt revisor om ejerskiftet. Det er tanken, at skatteministeren skal udstede nærmere regler om indholdet af denne erklæring, der bl.a. skal udtale sig om, hvorvidt virksomheden efter ejerskiftet fortsat råder over aktiver, som kan anvendes til den fortsatte drift af virksomheden. Endelig foreslås det, at indeholdelsespligtige, der er offentlige institutioner, ikke skal være omfattet af låneordningen. Ved offentlige institutioner forstås statslige, regionale og kommunale institutioner.

For at låneordningen er i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler foreslås det, at virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for at modtage statsstøtte, udelukkes af ordningen, og at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om afskæring af disse virksomheder fra at opnå lån efter loven.

Det foreslås, at afgørelser om bevilling af lån efter loven ikke skal kunne påklages.

For så vidt angår tilbagebetaling af lånene foreslås det, at det fulde beløb senest vil skulle tilbagebetales den 1. november 2021 til skattekontoen. Det er samme tilbagebetalingsfrist, som gælder for lån efter moms-låneordningen.

Hertil foreslås dog, at hvis virksomheden ophører, således at den hverken har et aktivt cvr- eller SE-nummer, skal lånet tilbagebetales senest 14 dage efter ophøret. Skatteforvaltningen vil kunne konstatere ophøret ved opslag i Det Centrale Virksomhedsregister og Erhvervsregisteret, hvor ophørsdatoen vil være registreret. Formålet hermed er at sikre, at virksomheder alene skal kunne have det rentefrie lån, så længe virksomheden er igangværende og med bedre udsigt til at kunne tilbagebetale lånet.

Det foreslås endvidere, at hvis en virksomhed i løbet af låneperioden ikke længere opfylder de betingelser, der i § 2 foreslås at skulle gælde for at kunne opnå det rentefrie lån, vil lånet skulle tilbagebetales straks.

Forslaget vil f.eks. omfatte tilfælde, hvor virksomheden i låneperioden pålægges at stille eller stiller sikkerhed i medfør af opkrævningslovens § 11 eller får sit tilsvarende af A-skat, moms m.v. foreløbigt fastsat, jf. ovenfor.

Såfremt en virksomhed ikke tilbagebetaler lånet rettidigt til skattekontoen, vil det beløb, der mangler at blive indbetalt, blive forrentet efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2.

Idet forslaget har til formål at hjælpe virksomheder, der har likviditetsproblemer på grund af de restriktioner, der er indført for at inddæmme forekomsten af covid-19, foreslås det, at virksomheder kun i en begrænset periode til og med den 31. marts 2021 skal kunne anmode om at få udbetalt beløbet.

For at virksomheder hurtigt får udbetalt det beløb, der anmodes om, foreslås det, at Skatteforvaltningen skal udbetale beløbet så vidt muligt inden for 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen, medmindre der er behov for at foretage kontrol af anmodningen. Samtidig foreslås det, at Skatteforvaltningen kan afbryde udbetalingsfristen, hvis det vurderes, at udbetaling vil indebære en nærliggende risiko for tab.

Udbetalingen af lånet vil skulle ske via skattekontoen, idet lånet vil optræde som en kreditsaldo (eller en del af kreditsaldoen) for virksomheden på skattekontoen. Denne kreditsaldo vil systemmæssigt blive behandlet som de allerede i dag eksisterende kreditsaldi, der kan opstå ved virksomhedens indbetalinger til skattekontoen og ved Skatteforvaltningens udbetalinger af bl.a. negativ moms efter opkrævningslovens § 12, stk. 1. Da lån efter den foreslåede ordning ikke vil være omfattet af § 12, kan § 12, stk. 5, ikke finde anvendelse. Efter § 12, stk. 5, kan negative tilsvarende efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, alene udbetales, hvis det negative tilsvarende modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt. Skattekontogæld under inddrivelse vil af Skatteforvaltningen blive tilbagekaldt fra inddrivelsen med henblik på at kunne blive dækket efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, når der skal modregnes i en kreditsaldo. Dækningen efter § 7, stk. 1, nr. 1, sker efter dækningen af den eksisterende debetsaldo på skattekontoen. Udbetalingen vil desuden afvente skatte- og afgiftskrav, der har en sidste rettidig betalingsdag inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt.

Efter den beskrevne modregning vil det resterende beløb herefter kunne udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre det konstateres, at der er gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden eller gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning, idet beløbet da vil blive overført til restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af § 4 a, stk. 2, i lov om offentlige betalinger m.v. med henblik på restanceinddrivelsesmyndighedens modregning med gæld under inddrivelse og fordringshavers modregning med gæld

under opkrævning, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

For at skabe det nødvendige hjemmelsgrundlag til at kunne fastholde denne systemunderstøttede modregning i kreditsaldi på skattekontoen foreslås det, at alene beløb, der er tilovers efter modregning med debetsaldoen på skattekontoen og med beløb, der efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 4. pkt., er overgivet til inddrivelse, skal kunne udbetales som lån efter lovforslagets § 1. Bestemmelsens første del om modregning med skattekontogæld er en pendant til opkrævningslovens § 12, stk. 5, der dog alene omfatter Skatteforvaltningens udbetalinger efter stk. 1, som ikke omfatter lån efter den foreslåede ordning.

Det foreslås tillige, at opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse, således at den del af lånet, der beløbsmæssigt svarer til skatte- og afgiftskrav, der har en sidste rettidig betalingsdag inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen, også blive anvendt til modregning.

Den efter den foreslåede lovbestemte modregning med skattekontogæld resterende del af lånet vil herefter kunne udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre det konstateres, at der er gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden eller gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning, idet beløbet da vil blive overført til restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af § 4 a, stk. 2, i lov om offentlige betalinger m.v.

Ved modregning med gæld under inddrivelse og gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på fordringshavers modregning under opkrævning, vil § 50, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige finde anvendelse, hvilket indebærer, at de gældende regler om dækningsrækkefølgen kan blive fraveget, hvis der optræder fordringer med tvivl om retskraften eller datafejl, jf. ovenfor i afsnit 2.1.1. Da lånet foreslås så vidt muligt at skulle udbetales senest 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen, medmindre udbetalingsfristen kan suspenderes, jf. lovforslagets § 4, stk. 2 og 3, vil restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af bekendtgørelsens § 50, stk. 5, 3. pkt., skulle undlade at gennemføre modregning, hvis de eneste registrerede fordringer er behæftet med tvivl om retskraften eller datafejl, der ikke kan afklares inden for udbetalingsfristen. Fordringer uden en sådan tvivl vil dog blive modregnet.

Som nævnt ovenfor finder opkrævningslovens § 12 ikke anvendelse på lån efter den foreslåede ordning. Det foreslås derfor, at overdragelser af krav omfattet af lovforslagets § 1 ikke skal kunne overstige det beløb, der udbetales efter den modregning, der i lovforslagets § 4, stk. 4, foreslås at skulle ske med skattekontogæld inden udbetalingen.

Den foreslåede bestemmelse er en pendant til opkrævningslovens § 13, stk. 2, der dog alene omhandler overdragelser af krav på udbetalinger efter opkrævningslovens § 12, stk. 1, der som nævnt ikke omfatter lån efter den foreslåede ordning.

Dermed vil en overdragelse, der f.eks. sker, inden virk-

somheden overhovedet har anmodet om et lån, skulle respektere modregningen med et skattekontokrav, der stiftes og forfalder til betaling, efter at Skatteforvaltningen har modtaget underretning om overdragelsen.

I forhold til gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden og gæld, der af fordringshaver er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning under opkrævning, gælder, for så vidt den nævnte gæld ikke er skattekontogæld, at en modregningsadgang afhænger af, om betingelserne i § 28 i lov om gældsbreve er opfyldt, hvilket vil kræve, at gælden er stiftet, inden Skatteforvaltningen har fået underretning om transporten af lånet.

Endelig foreslås også en straffebestemmelse, hvorefter den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for kontrollen med udbetaling af beløb efter lovforslagets § 1 eller efterfølgende kontrol heraf, skal kunne straffes med bøde. Såfremt en af de nævnte overtrædelser begås med forsæt til uberettiget at opnå større udbetalinger, end vedkommende er berettiget til efter loven, foreslås, at det skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Herudover foreslås det, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, skal kunne fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne, og at straffen, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, kan stige til fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, når de nævnte overtrædelser begås med forsæt til uberettiget at opnå større udbetalinger, end vedkommende er berettiget til efter loven. Den foreslåede straffebestemmelse og strafferamme svarer til straffebestemmelserne i momsloven og lønsumsafgiftsloven.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og de angivne strafniveauer vil kunne fraviges i opadgående eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Det foreslås, at loven ophæves den 1. december 2021. Forslaget om en sådan såkaldt »solnedgangsklausul« indebærer, at loven, herunder ovennævnte straffebestemmelse, automatisk ophæves, medmindre Folketinget forinden beslutter at forlænge dens gyldighedsperiode. Retsvirkningen af ophævelsen vil være, at den foreslåede straffebestemmelse ikke længere finder anvendelse fra og med den 1. december 2021.

2.2. Midlertidig udskydelse af betalingsfrist for registreringsafgift af motorkøretøjer

2.2.1. Gældende ret

Virksomheder, som erhvervsmæssigt handler med motor-køretøjer, kan under visse forudsætninger registreres, jf. registreringsafgiftslovens § 15. En virksomhed, der er registreret efter registreringsafgiftsloven, skal selv angive regi-

streringsafgiften af de køretøjer til Skatteforvaltningen, som virksomheden anmelder til registrering i Køretøjsregisteret, jf. registreringsafgiftslovens § 16, stk. 1. Angivelsen sker på virksomhedens såkaldte månedsangivelse. Virksomheden skal fremvise bevis for virksomhedens registrering til Skatteforvaltningen.

En registreret virksomhed betaler registreringsafgift for en afregningsperiode efter opkrævningslovens regler, jf. registreringsafgiftslovens § 17, stk. 2.

Det følger af opkrævningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt., at angivelser vedrørende de love, som er nævnt i opkrævningslovens bilag 1, liste A, skal indgives til Skatteforvaltningen senest den 15. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden.

Afregningsperioden for registreringsafgiften af motorkøretøjer er kalendermåneden, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 1, 1. pkt. I henhold til opkrævningslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., svarer afgiftsperioden til afregningsperioden.

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 4, forfalder skatter og afgifter m.v. (tilsvaret) til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb. Da angivelsesfristen i opkrævningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt., er fastsat til den 15. i den første måned efter afregningsperioden, skal registreringsafgiften således indbetales senest denne dag.

Til eksempel er angivelses- og indbetalingsfristen for afgiftsperioden marts 2021 vedrørende registreringsafgiften af motorkøretøjer den 15. april 2021.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvaret af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af afgiften, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udskyde indbetalingsfristen for virksomheder, der er registreret i henhold til registreringsafgiftslovens § 15, stk. 1.

Efter forslaget vil indbetalingsfristen i opkrævningslovens § 2, stk. 4, blive udskudt for registreringsafgiften af motorkøretøjer for afgiftsperioden marts 2021. Efter forslaget vil betaling af registreringsafgift til Skatteforvaltningen således skulle ske senest den 15. november 2021 for afgiftsperioden marts 2021.

Der foreslås ingen udskydelse af angivelsesfristen i opkrævningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt. Det betyder, at registreringsafgiften forsat vil skulle angives til Skatteforvaltningen senest den 15. april 2021 for afgiftsperioden marts 2021.

Den foreslåede udskydelse af indbetalingsfrist omfatter alene de virksomheder, der er registreret efter registreringsafgiftslovens § 15, stk. 1, og som angiver og indbetaler registreringsafgift efter opkrævningslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4.

Ikke-registrerede virksomheders og privatpersoners m.v.'s afregning af registreringsafgift er ikke omfattet af den foreslåede udskydelse af indbetalingsfrist. For disse grupper af afgiftspligtige finder de gældende betalingsfrister i registreringsafgiftsloven forsat anvendelse.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat afgiften til, hvis den afgiftspligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for afgiftsperioderne april 2021, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse måneder, jf. ovenfor.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 35 mio. kr. i 2021 svarende til et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 20 mio. kr.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på samlet set 1,5 mio. kr. i 2021-2026, hvoraf størstedelen af udgifterne er i 2021. Udgifterne relaterer sig til administration, kommunikation og mindre systemtilpasninger.

3.1 Udbetaling af beløb svarende til indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag som rentefrie lån

Det skønnes med en vis usikkerhed, at indførelsen af den foreslåede låneordning vedrørende A-skat og arbejdsmarkedsbidrag medfører et umiddelbart mindreprovenu på ca. 30 mio. kr. i 2021. Efter tilbageløb og adfærd skønnes at mindreprovenu på ca. 20 mio. kr. Der er ved opgørelse af tilbageløb og adfærdsvirkninger taget udgangspunkt i standardforudsætninger for ændringer i selskabsskattegrundlaget. Finansårsvirkningen i 2021 skønnes at udgøre ca. 30 mio. kr. Der skønnes ingen økonomiske konsekvenser for regionerne og kommunerne.

Det er ved skønnet lagt til grund, at de A-skatte- og ar-

bejdsmarkedsbidragsrater for små og mellemstore virksomheder, der forfalder i januar 2021, udgør ca. 6,8 mia. kr., og at der vil blive anmodet om lån for ca. 1/5 heraf, svarende til ca. 1,3 mia. kr. Det svarer omtrent til udnyttelsesgraden for moms-låneordningen. Der lagt en rente på 4 pct. til grund, hvilket hovedsageligt afspejler den øgede kreditrisiko som staten påtager sig ved låneordningen.

Forslaget medfører en skatteudgift svarende til den umiddelbare virkning af forslaget.

3.2 Midlertidig udskydelse af betalingsfrist for registreringsafgift af motorkøretøjer

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et ikke nævneværdigt midlertidigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd. Der er ved opgørelse af tilbageløb og adfærdsvirkninger taget udgangspunkt i standardforudsætninger for ændringer i selskabsskattegrundlaget.

Det provenumæssige skøn er baseret på den seneste budgettering af registreringsafgiften og heraf, hvad der forventes indbetalt af registreringsafgift for marts 2021, hvilket skønnes at udgøre ca. 1½ mia. kr.

Der er lagt en rente på 0,5 pct. p.a. til grund for opgørelse af rentevirkningen af forslagets delelementer. Denne rente er en summarisk opgjort rente, der bl.a. afspejler skøn for rentetab og øget kreditrisiko.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det skønnes, at den foreslåede udbetaling af beløb svarende til de beløb, der af de små og mellemstore virksomheder er indberettet som indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for august og december 2020, som rentefrie lån vil styrke likviditeten i de berørte virksomheder med op til ca. 6,8 mia. kr.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for staten	Ingen.	Lovforslaget skønnes med en vis usikkerhed at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 35 mio. kr. i 2021 svarende til et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 20 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for staten	Ingen.	Lovforslaget vurderes at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på samlet set 1,5 mio. kr. i 2021-2026, hvoraf størstedelen af udgifterne er i 2021. Udgifterne relaterer sig til administration, kommunikation og mindre systemtilpasninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget styrker likviditeten for de omfattede virksomheder.	Ingen.

Forslaget om udskydelse af indbetalingsfrist for registreringsafgift af motorkøretøjer vurderes at give de registrerede virksomheder en periodisk likviditetsmæssig gevinst på ca. 1½ mia. kr. i perioden 15. april til 15. november 2021. Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klima- og miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget om som rentefrie lån at udbetale et beløb svarende til det beløb, der af virksomhederne er indberettet som indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for august og december 2020, vurderes at indebære statsstøtte, og ordningen kan derfor først sættes i kraft, når Europa-Kommissionen har godkendt den efter statsstøttereglerne.

Forslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har på grund af forslagets hastende karakter ikke været udsendt i høring henset til krisen med covid-19. Lovforslaget sendes heller ikke i høring i forbindelse med fremsættelsen, fordi det skal hastebehandles i Folketinget.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen nævneværdige.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klima- miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Forslaget om som rentefrie lån at udbetale et beløb svarende til det beløb, der af virksomhederne er indberettet som indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for august og december 2020, vurderes at indebære statsstøtte til de pågældende virksomheder. Forslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

I kildeskattelovens § 46, stk. 1, er det bestemt, at i forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb. Den foreløbige skat omfatter ifølge § 41, stk. 2, 1. og 2. pkt., A-skat, der indeholdes efter reglerne i §§ 43-49, og arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes efter reglerne i §§ 49 A-49 D.

I kildeskattelovens § 85, stk. 1, er det bestemt, at Skatteforvaltningen fører registre over de indeholdelsespligtige. I stk. 2 bestemmes, at enhver, der er indeholdelsespligtig efter afsnit V og VI, inden 8 dage skal give Skatteforvaltningen meddelelse om a) indtræden af indeholdelsespligt, b) ændringer, herunder ophør af indeholdelsespligt, og c) tilgang og afgang af modtagere af A-indkomst samt arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst.

I skatteindberetningslovens § 1, stk. 1, er det bestemt, at alle, der i en kalendermåned i sin virksomhed har udbetalt eller godskrevet indkomst, som er nævnt i stk. 2, hver måned skal indberette beløbene til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister. I skatteindberetningslovens § 1, stk. 2, er det bestemt, at der ved indberetning skal oplyses om følgende indkomsttyper:

- 1) Løn, gratiale, provision og andet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, der efter kildeskattelovens § 43, stk. 1, er A-indkomst eller arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, jf. kildeskattelovens § 49 A, stk. 1, for modtageren. Endvidere skal der oplyses om beløb, der ydes til godtgørelse for udgifter, lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, uanset om beløbet efter ligningslovens § 9, stk. 4, er skattefrit for modtageren.
- 2) Ydelser som nævnt i ligningslovens § 31, stk. 3, nr. 3 og 4, der gives til godtgørelse for udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser efter ligningslovens § 31,

stk. 1, uanset om beløbene efter bestemmelserne er skattefrie for modtageren.

- 3) Beløb, der efter skatteministerens bestemmelse i medfør af kildeskattelovens § 43, stk. 2, skal henregnes til A-indkomst for modtageren, og arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, for hvilken der skal foretages indeholdelse efter kildeskattelovens § 49 A, stk. 2, § 49 A, stk. 3, nr. 5 og 6, og § 49 D, stk. 4, jf. § 49 A, stk. 3, nr. 1-4.
- 4) Beløb, som efter deres art er omfattet af nr. 1, når modtageren af beløbet ikke er skattepligtig her til landet, jf. kildeskattelovens §§ 1 og 2.

Ved indberetningen af beløb efter skatteindberetningslovens § 1 skal der ifølge § 2 gives en række oplysninger. Efter § 2, nr. 4, skal der oplyses om størrelsen af det indeholdte arbejdsmarkedsbidrag og det samlede beløb af indeholdt A-skat samt beløb indeholdt efter reglerne i § 10 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige vedrørende den enkelte modtager, og efter § 2, nr. 5, skal der oplyses om den skatteperiode vedrørende A-skatten og arbejdsmarkedsbidraget, som udbetalingerne eller godskrivningerne skal henføres til.

I skatteindberetningslovens § 7 er det bestemt, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at enhver, der som led i sin virksomhed i en kalendermåned har ydet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, skal indberette til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister, om den periode, den pågældende har været ansat, om den produktionsenhed, den ansatte er tilknyttet, om den ansattes løntimer, og om den ansatte har adgang til arbejdsgiverbetalt befording. Bemyndigelsen er udmøntet i § 11 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. som ændret ved bekendtgørelse nr. 1508 af 20. oktober 2020. I § 11 anføres, at enhver, der som led i sin virksomhed i en kalendermåned har ydet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, i medfør af skatteindberetningslovens § 7 skal indberette oplysninger til indkomstregisteret om bl.a. (jf. stk. 1, nr. 2) den virksomhed og produktionsenhed, den ansatte er tilknyttet. Indberetningen sker ved angivelse af

den indberetningspligtiges cvr-/SE-nummer og nummeret på den eventuelle produktionsenhed, den ansatte i væsentligst omfang har været tilknyttet i den periode, indberetningen vedrører, hvis virksomheden m.v. har flere produktionsenheder.

I kildeskattebekendtgørelsens § 17, stk. 1, er det aktuelt bestemt, at efter tilmeldingen, jf. § 16, stk. 1, hvorefter enhver, der er indeholdelsespligtig efter kildeskattelovens afsnit V og VI, skal tilmelde sig til registrering i Erhvervsstyret inden 8 dage efter, at indeholdelsespligten er indtrådt, tildeles den indeholdelsespligtige et cvr-/SE-nummer. Det tildelte nummer samt de oplysninger, den indeholdelsespligtige har afgivet ved sin tilmelding, anføres på et registreringsbevis, der sendes til den indeholdelsespligtige. Der kan tildeles en indeholdelsespligtig flere SE-numre, hvis der føres særskilt regnskab for de enkelte virksomheder. Der er i så fald tale om såkaldt »delregistrering«. Hvis der mellem flere selvstændigt registrerede indeholdelsespligtige består et økonomisk fællesskab med hensyn til ejerforholdet, kan der i medfør af stk. 2 meddeles tilladelse til, at indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag sker under ét – såkaldt »fællesregistrering«. Skatteforvaltningen kan i konkrete tilfælde dispensere fra kravet om, at der skal bestå et økonomisk fællesskab med hensyn til ejerforholdet.

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister bestemmes i § 1, stk. 1, at Erhvervsstyret fører Det Centrale Virksomhedsregister. Erhvervsstyret er ansvarlig for registrering i samt vedligeholdelse og udvikling af registret. Registrering og vedligeholdelse af visse grunddata sker ifølge stk. 2 i samarbejde med Skatteforvaltningen og Danmarks Statistik, jf. § 5, stk. 3, § 6 og § 12.

I § 2 bestemmes, at Det Centrale Virksomhedsregister har til formål at

- 1) indeholde grunddata om juridiske enheder, jf. § 3, der er erhvervsdrivende eller arbejdsgivere, og de dertil knyttede produktionsenheder, jf. § 4,
- 2) foretage en entydig nummerering af de i registret optagne juridiske enheder og produktionsenheder, jf. §§ 5 og 6, og
- 3) stille grunddata til rådighed for offentlige myndigheder og institutioner samt private, jf. §§ 18 og 19.

Ved juridisk enhed forstås ifølge § 3:

- 1) En fysisk person i dennes egenskab af arbejdsgiver eller selvstændigt erhvervsdrivende.
- 2) En juridisk person eller en filial af en udenlandsk juridisk person.
- 3) En trust eller et juridisk arrangement, der ligner en trust.
- 4) En statslig administrativ enhed.
- 5) En region.
- 6) En kommune.
- 7) Et kommunalt fællesskab.

I § 11, stk. 1, bestemmes, at der for juridiske enheder optages følgende grunddata i Det Centrale Virksomhedsregister:

- 1) Enhedens cvr-nummer.
- 2) Virksomhedsform.

- 3) Starttidspunkt.
- 4) Eventuelt ophørstidspunkt.
- 5) Virksomhedsnavn.
- 6) Virksomhedsadresse.
- 7) Navn, adresse, bopælsland, statsborgerskab og cpr- eller cvr-nummer for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer, hvis oplysningerne registreres i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov eller i henhold til anden lovgivning.
- 8) Branche og eventuelle bibrancher.
- 9) Antal ansatte.
- 10) P-nummer for tilknyttede produktionsenheder.

Når en virksomhed ophører, skal ophørstidspunktet således registreres i Det Centrale Virksomhedsregister, og virksomhedens cvr-nummer vil således fra og med ophørstidspunktet ikke længere være et aktivt cvr-nummer.

Et ophørstidspunkt registreres også for SE-numre i Erhvervsstyret hos Skatteforvaltningen.

Angivelser vedrørende kildeskatteloven skal ifølge opkrævningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., indgives til Skatteforvaltningen senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. I januar måned skal disse angivelser dog indgives senest den 17. januar, jf. § 2, stk. 2, 3. pkt. Bestemmelsen regulerer således, hvornår den indeholdelsespligtige skal indberette indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til Skatteforvaltningen.

Opkrævningslovens § 2, stk. 3, bestemmer, at såfremt den sidste rettidige angivelsesdag er en banklukkedag, anses den førstkommande bankdag som sidste rettidige angivelsesdag.

Opkrævningslovens § 2, stk. 4, bestemmer, at skatter og afgifter m.v. (tilsvaret) forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. dog stk. 6.

I opkrævningslovens § 2, stk. 5, er det bestemt, at indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som er omfattet af stk. 1, 4. pkt., der omhandler indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret, forfalder til betaling den 1. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden – som er kalendermåneden, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt. – og skal indbetales senest den 10. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden, jf. dog stk. 6. Ordningen i § 2, stk. 5, gælder for virksomheder, der kan betegnes som små og mellemstore virksomheder, fordi de ikke omfattes af den nævnte undtagelse i stk. 6 om store virksomheder.

For store virksomheder gælder således andre regler. I opkrævningslovens § 2, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at for indeholdelsespligtige efter kildeskatteloven, hvor det sammenlagte tilsvær i henhold til indgivne angivelser, foretagne indberetninger til indkomstregisteret eller foreløbige fastsættelser, jf. § 4, af enten arbejdsmarkedsbidrag eller A-skat i en forudgående 12-månedersperiode regnet fra og med oktober 2 år før kalenderåret til og med september i året før kalenderåret overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., forfalder indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbi-

drag i kalenderåret til betaling den sidste hverdag (bankdag) i den måned, som indkomsten vedrører. Forfaldstidspunktet for indeholdt A-skat m.v. som nævnt i 1. pkt. finder ifølge 2. pkt. tilsvarende anvendelse for indeholdelsespligtige med flere virksomheder, for hvilke der føres særskilt regnskab, og som har fået tildelt flere SE-numre. Dette gælder ifølge 3. pkt. dog ikke, hvis den indeholdelsespligtiges samlede tilsvare ikke overstiger 250.000 kr. henholdsvis 1 mio. kr., jf. 1. pkt. Sidste rettidige angivelses- og betalingsdag er ifølge 5. pkt. forfaldsdagen. I 5. pkt. er det bestemt, at 1.-4. pkt. ikke finder anvendelse på regioner og kommuner.

Ved lov nr. 871 af 14. juni 2020 blev betalingsfristen for afregningsperioden august 2020 for indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, udskudt til den 29. januar 2021. Indberetningsfristen blev dog ikke udskudt, jf. de almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.2 i lovforslag nr. L 199, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 199 som fremsat, side 7. Den er således fortsat den 10. september 2020.

Indberetnings- og betalingsfristen for afregningsperioden december 2020 for indeholdelsespligtige, der omfattes af opkrævningslovens § 2, stk. 5, er den 18. januar 2021, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3 og 4.

Det foreslås i 1. pkt., at virksomheder efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån skal kunne få udbetalt et beløb svarende til det beløb, der af virksomheden rettidigt er indberettet som indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for afregningsperioderne august og december 2020, hvis virksomheden i disse afregningsperioder var omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 5, jf. dog § 2, der omtales nedenfor.

Det vil således ikke skulle udelukke en virksomhed fra den foreslåede låneordning, at virksomheden på ansøgningstidspunktet er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, hvis blot den i august og december 2020 stadig var omfattet af § 2, stk. 5, om små og mellemstore virksomheder. En ændret klassificering af en virksomhed, i forhold til om den omfattes af § 2, stk. 5 eller 6, sker med virkning fra hvert årsskifte.

En virksomhed, der alene måtte være registreret for indeholdelsespligt vedrørende arbejdsmarkedsbidrag, vil med den foreslåede låneordning kunne få et lån baseret på det tilsvare af arbejdsmarkedsbidrag, som virksomheden har indberettet for august og december 2020.

Et lån vil alene kunne omfatte det samlede beløb, der rettidigt er indberettet for august og december 2020. Det indebærer, at det f.eks. ikke vil være muligt alene at opnå et lån bestående af det beløb, der rettidigt er indberettet for august 2020, uden at der også opnås et lån bestående af det beløb, der rettidigt er indbetalt for december 2020. Herudover indebærer det, at hvis virksomheden f.eks. kun har indberettet rettidigt for august 2020, mens virksomheden ikke har indberettet rettidigt for december 2020, vil virksomheden alene kunne opnå et lån bestående af det beløb, der rettidigt er indberettet for august 2020.

Det foreslås i 2. pkt., at lånet efter det foreslåede 1. pkt.

skal udbetales via det cvr- eller SE-nummer, der skal anvendes ved afregningen, og ikke skal kunne overstige det rettidigt indberettede tilsvare, som ligger til grund for lånet, efter eventuelle negative reguleringer.

En tilsvarende begrænsning i relation til negative reguleringer gælder for lån, der er bevilget efter moms-låneordningen, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 573 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter i forbindelse med covid-19, hvor det bestemmes, at lån efter §§ 1-4 i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19 ikke kan overstige afgiftstilsvaret, som ligger til grund for lånet, efter eventuelle negative reguleringer.

En negativ regulering kan f.eks. skyldes, at den indeholdelsespligtige har indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for en lønudbetaling, der er sket ved en fejl.

Virksomheden kan have opnået en delregistrering i medfør af kildeskattetekendtgørelsens § 17, stk. 1, hvorefter de enkelte virksomheder har fået deres eget SE-nummer og således hver især udgør en »afregnende enhed«. Det foreslås, at det ved en sådan delregistrering vil være det beløb, der for det anvendte SE-nummer rettidigt er blevet indberettet som indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, der vil kunne udbetales som et rentefrit lån. Det foreslås således, at lånet ved delregistrering skal udbetales via det SE-nummer, der skal anvendes ved afregningen. Dette er begrundet i, at det ellers vil være vanskeligt for Skatteforvaltningen at håndtere den foreslåede låneordning.

I tilfælde af fællesregistrering, dvs. hvor der mellem flere selvstændigt registrerede indeholdelsespligtige typisk består et økonomisk fællesskab med hensyn til ejerforholdet, og hvor der i medfør af kildeskattetekendtgørelsens § 17, stk. 2, af Skatteforvaltningen er meddelt tilladelse til, at indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag sker under ét, vil det ifølge forslaget tilsvarende alene være det cvr- eller SE-nummer, der skal anvendes ved afregningen, som vil kunne anvendes ved udbetalingen af lånet på et beløb svarende til det beløb, der rettidigt er blevet indberettet på dette cvr- eller SE-nummer.

Ved fællesregistrering skal hver enkelt virksomhed indberette indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, men afregningen af den samlede A-skat og det samlede arbejdsmarkedsbidrag for alle virksomheder, der omfattes af fællesregistreringen, skal forestås af »fællesafregneren«. Det vil derfor alene være »fællesafregneren«, der vil kunne opnå et lån.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 2

Der findes i forskellig lovgivning værktøjer til at håndtere en insolvent skyldner. En skyldner kan tages under konkursbehandling i henhold til konkurslovens § 17, stk. 1, ligesom en skyldner kan tages under rekonstruktionsbehandling, jf. § 11, stk. 1.

Derudover kan et selskab beslutte frivilligt at blive opløst ved likvidation, jf. selskabslovens § 217. Samtidig kan Erhvervsstyrelsens oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning i skifteretten, jf. § 225.

Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, når det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 3.

Hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvare af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den indeholdelsespligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den indeholdelsespligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den indeholdelsespligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag.

I skatte-, told- og afgiftslovgivningen straffes skatte-, told- eller afgiftssvig med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Det drejer sig navnlig om afgivelse af oplysninger, herunder også fortællelse af oplysninger, til Skatteforvaltningen. Både fysiske og juridiske personer er omfattet af bestemmelserne.

Skattesvig af særlig grov karakter straffes med fængsel i op til 8 år, jf. straffelovens § 289. Det afgørende for, om straffelovens § 289 eller en straffebestemmelse i skatte-, told- eller afgiftslovgivningen finder anvendelse, er, om overtrædelsen kan betegnes som særligt grov.

I henhold til punkt 20 i Europa-Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikkefinansielle virksomheder defineres en virksomhed som kriseramt, når den uden statslig indgriben næsten med sikkerhed vil være nødt til at indstille sin aktivitet på kort eller mellemlang sigt. En virksomhed anses derfor for at være kriseramt, hvis mindst en af følgende omstændigheder indtræffer:

- For virksomheder med begrænset ansvar: når over halvdelen af den tegnede selskabskapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved fratæknning af de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) fremkommer et negativt

akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital.

- For virksomheder, hvori mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for virksomhedens gæld: når over halvdelen af selskabskapitalen, som er opført i virksomhedens regnskaber, er forsvundet som følge af akkumulerede tab.
- Når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer.
- Når virksomheden ikke er en lille eller mellemstor virksomhed og i de seneste to år har haft og stadig har en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og en EBITDA-rentedækningsgrad på under 1,0.

Det foreslås i *stk. 1*, nr. 1-10, at § 1, 1. pkt., ikke skal gælde for virksomheder, der er under konkursbehandling (*nr. 1*), rekonstruktionsbehandling (*nr. 2*), tvangsopløsning (*nr. 3*) eller likvidation (*nr. 4*). Det foreslås i *nr. 5* og *6* også, at § 1, 1. pkt., ikke skal omfatte virksomheder, der har stillet eller er blevet pålagt at stille sikkerhed efter opkrævningslovens § 11, eller som inden for de seneste 3 år i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, foreløbigt har fået fastsat et tilsvare af skatter eller afgifter m.v., som ikke er erstattet af en angivelse for afregningsperioden. Sidstnævnte udelukkelsesgrund vil alene have betydning for andre tilsvare end det tilsvare af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, der skal indberettes for august og december 2020, idet det som nævnt ovenfor foreslås, at et lån alene vil kunne bevilges ved en rettidig indberetning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for de nævnte afregningsperioder. Virksomheder, der har en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden, og som inden for de sidste 10 år er dømt for skatte-, told- eller afgiftssvig efter skatte-, told- eller afgiftslovgivningen eller straffelovens § 289, foreslås i *nr. 7* også udelukket fra låneordningen. Derudover foreslås det i *nr. 8*, at virksomheder, der i perioden fra og med den 17. december 2020 til tidspunktet for anmodning om lån i henhold til § 1 har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen, udelukkes fra låneordningen, medmindre der foreligger en erklæring fra en uafhængig, godkendt revisor om ejerskiftet. Det er tanken, at skatteministeren skal udstede nærmere regler om indholdet af denne erklæring, der bl.a. skal udtale sig om, hvorvidt virksomheden efter ejerskiftet fortsat råder over aktiver, som kan anvendes til den fortsatte drift af virksomheden. Virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for at modtage statsstøtte, foreslås i *nr. 9* ligeledes udelukket af låneordningen. Endelig foreslås i *nr. 10*, at låneordningen ikke skal gælde for indeholdelsespligtige, der er offentlige institutioner. Ved offentlige institutioner forstås statslige, regionale og kommunale institutioner.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 7, forstås ved skatte-, told- eller afgiftssvig efter skatte-, told- eller afgiftslovgivningen eksempelvis overtrædelse af affalds- og råstofafgiftslovens § 33, stk. 1, § 32,

stk. 1, i lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), § 40, stk. 1, i lov om afgift af bekæmpelsesmidler, brændstof-forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 1, § 17, stk. 1, i lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1, § 15, stk. 1, i lov om kuldiioxidafgift af visse energiprodukter, dødsboskatteovens § 93, stk. 1, § 15, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, emballageafgiftslovens § 18, stk. 1, § 22, stk. 1, i lov om forskellige forbrugsafgifter, § 21, stk. 1, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., kildeskattelovens § 74, stk. 2, § 10, stk. 1, i lov om afgift af konsum-is, § 20, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 34, stk. 1, i lov om afgift af kvælstof indeholde i gødninger m.m., § 21, stk. 1, i lov om afgift af kvælstofoxider, lystfartøjsforsikringsafgiftslovens § 11, stk. 1, § 18, stk. 3, i lov om afgift af lønsum m.v., § 25, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., momslovens § 81, stk. 1, motoransvarsforsikringsafgiftslovens § 10, stk. 1, § 31, stk. 1, i lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, opkrævningslovens § 17, stk. 1, registreringsafgiftslovens § 27, stk. 1, § 16, stk. 1, i lov om afgift af skadeforsikringer, skatteindberetningslovens § 58, stk. 1, skattekontrollovens § 82, stk. 1, § 21, stk. 1, i lov om afgift af spildevand, § 33, stk. 1, i lov om afgifter af spil, spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, § 29, stk. 1, i lov om afgift af svovl, tinglysningsafgiftslovens § 30, stk. 1, tobaksafgiftslovens § 25, stk. 2, § 20, stk. 1, i lov om afgift af ledningsført vand, § 23, stk. 1, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller øl- og vinafgiftslovens § 25, stk. 1.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 8, foreslås virksomheder, der har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen i perioden fra og med 17. december 2020 (hvor regeringen offentliggjorde muligheden for en låneordning baseret på indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for afregningsperioderne august og december 2020) til tidspunktet for anmodning om lån i henhold til § 1, udelukket fra låneordningen, idet der kan være risiko for, at der sker ejerskifter af virksomheder til stråmænd med henblik på at opnå lån i låneordningen uden nogen intention om at tilbagebetale lånet. Virksomheder, der har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen i perioden, kan dog blive omfattet af låneordningen, hvis der kan fremlægges en revisorerklæring fra en uafhængig, godkendt revisor om ejerskiftet. Erklæringen skal bl.a. udtale sig om, hvorvidt virksomheden efter ejerskiftet fortsat råder over aktiver, som kan anvendes til den fortsatte drift af virksomheden, jf. ovenfor. En revisors uafhængighed skal forstås på samme måde som i revisorlovens § 24, stk. 2. I henhold til revisorlovens § 24, stk. 2, er en revisor ikke uafhængig, hvis der foreligger en direkte eller indirekte økonomisk interesse eller et forretnings-, ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af andre ydelser end afgivelse af revisionspåtegning på regnskaber, mellem revisor og den virksomhed, en opgave vedrører, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om revisors uafhængighed. Det samme gælder, hvis forholdet foreligger mellem andre personer i revisionsvirksomheden, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, revisionsvirksomheden

eller revisionsvirksomhedens netværk, og den virksomhed, som opgaven vedrører.

Afgrænsningen foreslås for bl.a. at mindske risikoen for, at virksomheder med svigshensigter kan indtræde i ordningen. Den foreslåede afgrænsning vil således medvirke til at mindske statens risiko for tab på låneordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgørelser om bevilling af lån efter § 1 ikke skal kunne påklages.

Den foreslåede afskæring af administrativ rekurs skyldes, at der i § 2 er oplyst en række objektive kriterier for, hvilke virksomheder der ikke skal være omfattet af låneordningen. Det vurderes således ikke at være nødvendigt med en administrativ rekursmulighed for så vidt angår bevillingen af lån. Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke i øvrigt på adgangen til genoptagelse efter almindelige forvaltningsretlige principper. En borger eller virksomhed vil således bl.a. kunne få genoptaget en sag, hvis der i forbindelse med genoptagelsesansøgningen fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den oprindelige stillingtagen til sagen.

Afgørelser om modregning efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 4, skal fortsat kunne påklages efter gældende regler.

Det foreslås i *stk. 3*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om afskæring af virksomheder efter stk. 1, nr. 9, fra at opnå lån efter § 1 og om indholdet af erklæringen fra en uafhængig, godkendt revisor efter stk. 1, nr. 8.

Det foreslås at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de betingelser, som skal opfyldes, for at statsstøtten kan anses for en i forhold til EU-retten forenelig statsstøtte. Skatteministen vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter § 1, herunder at kriseramte virksomheder som defineret i punkt 20 i Europa-Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikkefinansielle virksomheder ikke må benytte sig af ordningen.

Samtidig foreslås det at bemyndige skatteministeren til at fastsætte indholdet af erklæringen fra en uafhængig, godkendt revisor efter nr. 8. Revisorerklæringen om virksomheder, der i perioden fra og med 17. december 2020 til tidspunktet for anmodning om lån i henhold til § 1 har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen, vil bl.a. skulle udtale sig om, hvorvidt virksomheden efter ejerskiftet fortsat råder over aktiver, som kan anvendes til den fortsatte drift af virksomheden.

Den tilsvarende bemyndigelse i § 5, stk. 3, i lov nr. 572 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19 har skatteministeren udmøntet i bekendtgørelse nr. 573 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter i forbindelse med

covid-19. I bekendtgørelsens §§ 5-6 er følgende bestemt om revisorerklæringer:

§ 5. Revisors erklæring efter § 5, stk. 1, nr. 8, i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19 skal afgives i henhold til den internationale standard om aftalte arbejdshandlinger (ISRS 4400). Revisor skal udføre følgende arbejdshandlinger:

- 1) Påse, at der foreligger en kontrakt, hvor materielle og immaterielle aktiver overdrages og prisfastsættes.
- 2) Påse, at der efter ejerskiftet fortsat i virksomheden foreligger aktiver, som kan anvendes til den fortsatte drift af virksomheden.
- 3) Påse, at virksomhedens oplysninger om navn, kontaktoplysninger og cpr-, cvr- og/eller SE-nummer på ejerkredsen inden ejerskiftet er i overensstemmelse med de registrerede oplysninger i Erhvervsstyrelsens registre om ejerforhold.
- 4) Påse, at virksomhedens oplysninger om navn, kontaktoplysninger og cpr-, cvr- og/eller SE-nummer på ejerkredsen efter ejerskiftet er i overensstemmelse med de registrerede oplysninger i Erhvervsstyrelsens registre om ejerforhold.

§ 6. Revisors erklæring efter § 8, stk. 3, i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19 skal afgives i henhold til den internationale standard om opstilling af finansielle oplysninger (ISRS 4410). Erklæringen skal endvidere opfylde kravene i Vejledning om revisors afgivelse af ISRS 4410 erklæring ved fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19, herunder at revisor har forholdt sig til, om virksomheden ud fra de foreliggende bilag må anses for at have afholdt udgifter i indkomståret, der berettiger til udbetaling af skatte kreditter efter bestemmelsen i ligningslovens § 8 X, og om det ud fra den foreliggende bogføring må anses for sandsynligt, at virksomheden vil have skattemæssigt underskud i indkomståret 2019. Revisor skal desuden oplyse, at der er ydet assistance med virksomhedens opstilling af følgende oplysninger:

- 1) Oplysning om virksomhedens cvr- eller SE-nummer.
- 2) En redegørelse for karakteren og størrelsen af de udgifter, der omfattes af anmodningen om fremrykket udbetaling af skatte kreditter, som er afholdt i indkomståret 2019, og som ved afgivelsen af oplysninger efter skattekontrollovens § 2 for det pågældende indkomstår vil kunne straksafskrives som forsøgs- og forskningsudgifter efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, eller afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3. Udgifterne skal som minimum svare til det ansøgte beløb.
- 3) En redegørelse for, at det ud fra den foreliggende bogføring for virksomheden må anses for sandsynligt, at virksomheden vil have skattemæssigt underskud i indkomståret 2019.
- 4) En opgørelse af det beløb, hvormed de i nr. 2 anførte udgifter forventes at blive nedsat i henhold til ligningslovens § 8 X, stk. 1, som følge af, at virksomheden

ikke forventes at få et skattemæssigt underskud for indkomståret 2019, der mindst svarer til de forsøgs- og forskningsudgifter, der er redegjort for efter nr. 2.

Det forventes, at bemyndigelsen i lovforslagets § 2, stk. 3, vil blive udmøntet på tilsvarende vis som i bekendtgørelse nr. 573 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter i forbindelse med covid-19.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 3

Virksomheders indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, moms, lønsumsafgift m.v. skal ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, stk. 1, nr. 1. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. modregnes automatisk efter et saldoprincip, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Hvis den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod er mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende hos Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4. Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. stk. 5.

Tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12 om udbetaling af bl.a. negativ moms, jf. § 16 a, stk. 6. Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. stk. 7.

For indbetalinger til skattekontoen gælder et såkaldt FI-FO-princip (first-in-first-out), jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8, der bestemmer, at hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen først til dækning af det ældst forfaldne krav. Der kan således ikke ske en øremærket indbetaling til skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, er det bestemt, at en debetsaldo forrentes med den rente, der er fastsat i §

7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør. For toldskyld gælder ifølge § 16 c, stk. 2, at en sådan uanset stk. 1 forrentes med renten fastsat i EU-toldkodeksens artikel 114. En kreditsaldo forrentes ikke, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 3.

Hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 1. pkt. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder, jf. 2. pkt. Rykkerbrev udsendes dog ifølge 3. pkt. til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse, jf. 4. pkt. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen, jf. 5. pkt. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev, jf. § 16 c, stk. 4, 6. pkt.

Det foreslås i *stk. 1*, at udbetalte lån efter § 1 vil skulle tilbagebetales senest den 1. november 2021 via indbetaling til skattekontoen.

Den foreslåede tilbagebetalingsfrist vil være den samme, som gælder for lån efter moms-låneordningen.

Såfremt lånet ikke tilbagebetales rettidigt til skattekontoen, vil det manglende indbetalte beløb fremgå af debetsaldoen på skattekontoen. Opkrævningslovens gældende regler om bl.a. forrentning og oversendelse til inddrivelse vil således finde anvendelse for ikke-rettidigt tilbagebetalte beløb. Ved manglende betaling af beløb vil beløbet blive forrentet efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renterne påløber dagligt og tilskrives månedligt, hvorfor der som følge af det saldoprincip, der gælder for skattekontoen, også beregnes renters rente.

Henset til at lånet udgør en civilretlig fordring, som efter lovforslaget vil tilkomme Skatteforvaltningen som fordringshaver, vil samtlige inddrivelsesmidler efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige kunne anvendes, såfremt lånet ikke tilbagebetales rettidigt og overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse. Herunder kan restanceinddrivelsesmyndigheden foretage udlæg efter § 11 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. bilag 1, afsnit II, nr. 1, litra a, afsnit iv.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at hvis virksomheden ophører, således at den hverken har et aktivt cvr- eller SE-nummer, vil det lån, der er udbetalt efter lovens § 1, skulle tilbagebetales senest 14 dage efter registrerings ophør. Skatteforvaltningen vil kunne konstatere ophøret ved opslag i Det Centrale Virksomhedsregister og Erhvervssystemet, hvor ophørsdatoen vil være registreret. Formålet hermed er at sikre, at virksomheder alene skal kunne have det rentefrie lån, så længe virksomheden er igangværende og med bedre udsigt til at kunne tilbagebetale lånet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis en virksomhed i

løbet af låneperioden ikke opfylder betingelserne i § 2, vil lånet skulle tilbagebetales straks. Formålet hermed er at sikre, at virksomheder alene skal kunne have det rentefrie lån, så længe virksomheden opfylder betingelserne for låneordningen. Forslaget vil f.eks. omfatte tilfælde, hvor virksomheden i låneperioden pålægges at stille eller stiller sikkerhed i medfør af opkrævningslovens § 11 eller får sit tilsvarende foreløbigt fastsat, jf. ovenfor om de foreslåede regler i lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 5 og 6.

Ikkerettidigt indbetalte beløb vil blive forrentet efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2, jf. ovenfor.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 4

Virksomheders indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, moms, lønsumsafgift m.v. skal ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, stk. 1, nr. 1. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. modregnes automatisk efter et saldoprincip, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Hvis den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod er mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4. Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. stk. 5.

Tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12 om udbetaling af bl.a. negativ moms, jf. § 16 a, stk. 6. Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. stk. 7.

For indbetalinger til skattekontoen gælder et såkaldt FI-FO-princip (first-in-first-out), jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8, der bestemmer, at hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen først til dækning

af det ældst forfaldne krav. Der kan således ikke ske en øremærket indbetaling til skattekontoen.

På skattekontoen indbetales bl.a. moms, lønsumsafgift, indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, selskabsskat, a conto-selskabsskat, udbytteskat, punkt- og miljøafgifter, andre afgifter samt gebyrer og renter.

Skatteforvaltningen kan oversende en fordring til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis en virksomhed ikke betaler fordringen inden fristen i et udsendt rykkerbrev, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 4. pkt. Ved inddrivelse forstås anvendelse af lovgivningens tvangsinddrivelsesmidler i form af eksempelvis lønindeholdelse eller udlæg (udpantning). Overgår en debetsaldo til inddrivelse, vil beløbet fortsat kunne ses på skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 5. pkt. Beløb under inddrivelse og hertil relaterede renter og gebyrer vil således fremgå af skattekontoen, men være fuldstændig adskilt fra den almindelige saldoopgørelse på skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen dog senest efter fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling efter stk. 1 sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode, og såfremt tilbagebetalingen skyldes en fejl i indbetalingen, tilbagebetales beløbet senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort Skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller efter at Skatteforvaltningen har konstateret fejlen.

Opkrævningslovens § 12, stk. 1, bestemmer, at hvis en virksomheds tilsvarende af skatter og afgifter m.v., der opkræves efter reglerne i opkrævningsloven, for en afregningsperiode er negativt, udbetales beløbet til virksomheden. Det samme gælder, når virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget, eller når en godtgørelse eller lignende, som skal modregnes i virksomhedens tilsvarende, overstiger tilsvaret. I stk. 5 er det bestemt, at negative tilsvarende efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, alene kan udbetales, hvis det negative tilsvarende modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt., jf. herom nedenfor.

I opkrævningslovens § 13, stk. 1, er det bestemt, at krav på udbetalinger efter § 12 ikke kan overdrages før udløbet af den afregningsperiode, kravet vedrører. Aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige. I § 13, stk. 2, er det bestemt, at overdragelser efter stk. 1 ikke kan overstige det udbetalingsbeløb, der kan opgøres efter § 12, stk. 5.

Indbetalinger fra virksomheden eller udbetalinger som følge af f.eks. en negativ momsangivelse vil således blive anvendt til dækning af eventuelle nye krav. Hvis der efter betaling af eventuelle nye krav er et overskydende beløb, vil dette beløb blive sendt til dækning af beløb, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden el-

ler er indberettet af en fordringshaver til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning under opkrævning.

I lov om offentlige betalinger m.v. bestemmes det i § 4 a, stk. 1, at oplysninger i det register, der er nævnt i § 4, stk. 1, om udbetalinger fra offentlige myndigheder, kan videregives til et inddrivelsessystem administreret af Skatteforvaltningen med henblik på modregning i gæld til det offentlige. I § 4, stk. 1, er det bestemt, at finansministeren fastsætter regler om etablering af et register, der indeholder oplysninger om konti anvist efter §§ 1 og 2, der omhandler Nemkontoen. I § 4 a, stk. 2, bestemmes, at udbetaling til betalingsmodtagerens Nemkonto eller til en anden konto ikke finder sted, hvis Skatteforvaltningen har anmodet om overførsel af udbetalingen med henblik på hel eller delvis modregning i udbetalingsbeløbet. Af stk. 3 fremgår, at ved overførsel af en udbetaling til Skatteforvaltningen efter stk. 2 anses betaling at være foretaget med frigørende virkning for den udbetalende myndighed, mens det i stk. 4 bestemmes, at ved Skatteforvaltningens udbetaling af overskydende beløb efter gennemført modregning anses Skatteforvaltningen som udbetalende myndighed.

§ 7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige fastlægger dækningsrækkefølgen for gæld, der modregnes i udbetalinger fra det offentlige. Af stk. 1 fremgår, at hvis en udbetaling fra det offentlige, der anvendes til modregning, kun delvist dækker skyldners gæld til det offentlige, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Fordringer under opkrævning, for hvilke den udbetalende myndighed er fordringshaver, i det omfang den udbetalende myndighed træffer afgørelse om modregning.
- 2) Fordringer modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse.
- 3) Andre fordringer under opkrævning.

I § 7, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at hvis en udbetaling kun delvist dækker fordringer omfattet af stk. 1, nr. 2, dækkes fordringerne efter dækningsrækkefølgen i § 4, hvorefter bøder dækkes først (stk. 1, nr. 1), dernæst dækkes private underholdsbidrag og offentlige underholdsbidrag i nævnte rækkefølge (stk. 1, nr. 2), og endelig dækkes øvrige fordringer under inddrivelse (stk. 1, nr. 3). Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvist fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes ifølge § 4, stk. 2, 1. pkt., fordringerne i den rækkefølge, hvori de modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog ifølge 2. pkt. forud for hovedkravet. For en opkrævningsrente lægges ifølge 3. pkt. det hovedkrav, som restanceinddrivelsesmyndigheden fik oplyst ved modtagelsen af opkrævningsrenten, til grund ved anvendelsen af 2. pkt. Er en oplysning om hovedkravet ikke givet ved modtagelsen af en opkrævningsrente, anvendes ifølge 4. pkt. alene 1. pkt.

I § 7, stk. 2, 2. pkt., er det bestemt, at hvis en udbetaling kun delvist dækker fordringer omfattet af stk. 1, nr. 3, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de er registreret i

restanceinndrivelsesmyndighedens fordringsregister, således at den fordring, der først registreres, dækkes først.

I § 50, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige er det bestemt, at i forbindelse med en modregning og i forbindelse med anvendelse af et overskydende beløb, jf. § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og bekendtgørelsens § 7, stk. 4 og 5, kan rækkefølgen for dækning af fordringer, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, og rækkefølgen for vurderinger, jf. bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, fraviges, så beløbet først anvendes til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren anden gæld med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl, som i § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, vurderer og dækker restanceinndrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt., hvorefter renter og lignende ydelser, der omfattes af forældelseslovens § 23, stk. 2, alene vurderes, hvis den fordring, de vedrører, er retskraftig og uden datafejl. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge for vurderingerne eller beslutte, at der helt eller delvist ikke skal ske modregning i udbetalingen, hvis det under hensyntagen til tilrettelæggelsen af restanceinndrivelsesmyndighedens drift, udbetalingsfristen, fordringernes beløb, fejls karakter eller undersøgelsernes kompleksitet findes hensigtsmæssigt. I bekendtgørelsens § 50, stk. 2, er det bestemt, at når restanceinndrivelsesmyndigheden retskraftvurderer fordringer, som ikke er berørt af mistanke om datafejl, jf. stk. 3, retskraftvurderes først bøder, dernæst private krav på underholdsbidrag og endelig alle øvrige fordringer. Retkraftvurderingerne foretages derudover således, at det i henhold til den anslåede kursværdi størst mulige beløb i forhold til den anvendte tid søges retskraftvurderet. For bøder gennemføres retskraftvurderingen dog så vidt muligt inden udløbet af forældelsesfristen for bødens forvandlingsstraf. I stk. 3 er det bestemt, at ved mistanke om datafejl, der kan have betydning for inddrivelse, modregning eller dækning, vurderes fordringerne i den rækkefølge, som af restanceinndrivelsesmyndigheden skønnes hensigtsmæssig. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan ved vurderingen af, hvilken rækkefølge der er hensigtsmæssig, bl.a. tage hensyn til fordringernes beløb, fejls karakter, undersøgelsernes kompleksitet og mulighederne for at opnå betaling.

I § 28 i lov om gældsbreve er det om overdragelser (transporter) af fordringer bestemt, at en skyldner (i forhold til f.eks. en udbetaling fra det offentlige) kan benytte en fordring på overdrageren (f.eks. en person med gæld under inddrivelse) til modregning, medmindre skyldneren har erhvervet fordringen efter det tidspunkt, da skyldneren fik kundskab eller formodning om overdragelsen. Var fordringen uforfalden på dette tidspunkt, kan den dog kun bruges

til modregning, hvis den forfaldt senest samtidig med gældsbrevsfordringen.

Det foreslås i *stk. 1*, at anmodning om lån i henhold til § 1 skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest den 31. marts 2021. Det betyder, at der foreslås en anmodningsfrist, da forslaget har til formål at hjælpe virksomheder, der har likviditetsproblemer på grund af de restriktioner, der er indført for at inddæmme forekomsten af covid-19.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at hvis anmodningen om lån er modtaget rettidigt, sker udbetaling af beløb omfattet af § 1 til virksomhedens Nemkonto så vidt muligt senest 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen.

Det betyder, at selve udbetalingen implementeres i skattekontoen, som allerede i dag udbetaler beløb til virksomhedernes Nemkonto, når der som følge af f.eks. refusioner opstår en kreditsaldo på en virksomheds skattekonto. En kreditsaldo udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo. Såfremt en virksomhed ønsker at få udbetalt det fulde beløb, vil virksomheden skulle sænke beløbsgrænsen for udbetalinger til 0 kr.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at der ikke ydes rentegodtgørelse ved udbetalinger efter 5 bankdage.

Det betyder, at der ved udbetaling af lånet senere end 5 bankdage efter indsendelsen af anmodningen om lån således ikke vil blive pålagt renter på lånebeløbet.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at hvis Skatteforvaltningen på grund af virksomhedens forhold ikke kan foretage kontrol af anmodningen om udbetaling af beløb omfattet af § 1, afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol. Derudover foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at såfremt Skatteforvaltningen skønner, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for tab, kan udbetalingsfristen ligeledes afbrydes, indtil virksomhedens forhold er undersøgt.

De foreslåede bestemmelser har til formål at give Skatteforvaltningen mulighed for at tilbageholde udbetalinger med henblik på at undersøge virksomhedens forhold nærmere, hvis der eksempelvis er mistanke om, at virksomheden begår svig.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at alene beløb, der er tilovers efter modregning med debetsaldoen på skattekontoen og med beløb, der efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 4. pkt., er overgivet til inddrivelse, skal udbetales som lån efter lovforslagets § 1.

Bestemmelsens første del om modregning med skattekontogæld er en pendant til opkrævningslovens § 12, stk. 5, der dog alene omfatter Skatteforvaltningens udbetalinger efter stk. 1, som ikke omfatter lån efter den foreslåede ordning.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse.

Efter forslaget vil således den del af lånet, der beløbsmæssigt svarer til en eksisterende debetsaldo og til skatte- og afgiftskrav, der har en sidste rettidig betalingsdag inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen, blive anvendt

til modregning. Det samme vil gælde skattekontogæld, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, idet denne gæld vil blive tilbagekaldt med henblik på intern modregning efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Den efter den foreslåede lovbestemte modregning med skattekontogæld resterende del af lånet vil herefter kunne udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre det konstateres, at der er gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden eller gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning, idet beløbet da vil blive overført til restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af § 4 a, stk. 2, i lov om offentlige betalinger m.v.

Ved modregning med gæld under inddrivelse og gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på fordringshavers modregning under opkrævning, vil § 50, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige finde anvendelse, hvilket indebærer, at de gældende regler om dækningsrækkefølgen kan blive fraveget, hvis der optræder fordringer med tvivl om retskraften eller datafejl, jf. ovenfor. Da lånet foreslås så vidt muligt at skulle udbetales senest 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen, medmindre udbetalingsfristen kan suspenderes, jf. lovforslagets § 4, stk. 2 og 3, vil restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af bekendtgørelsens § 50, stk. 5, 3. pkt., skulle undlade at gennemføre modregning, hvis de eneste registrerede fordringer er behæftet med tvivl om retskraften eller datafejl, der ikke kan afklares inden for udbetalingsfristen. Fordringer uden en sådan tvivl vil dog blive modregnet.

Virksomheden får ved den foreslåede ordning de facto en rentefri henstand svarende til det anmodede beløb. Den gæld, der modregnes med inden udbetalingen, vil efter indfrielsen ikke længere udløse renter, mens lånet, der helt eller delvist er anvendt til denne modregning, ydes rentefrit.

Forslaget skyldes, at udbetalingen af lånet vil skulle ske via skattekontoen, idet lånet vil optræde som en kreditsaldo (eller en del af kreditsaldoen) for virksomheden på skattekontoen. Denne kreditsaldo vil systemmæssigt blive behandlet som de allerede i dag eksisterende kreditsaldi, der kan opstå ved virksomhedens indbetalinger til skattekontoen og ved Skatteforvaltningens udbetalinger af bl.a. negativ moms efter opkrævningslovens § 12, stk. 1. Da lån efter den foreslåede ordning ikke vil være omfattet af § 12, kan § 12, stk. 5, ikke finde anvendelse. Efter § 12, stk. 5, kan negative tilsvare efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvare af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, alene udbetales, hvis det negative tilsvare modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt. Udbetalingen af en kreditsaldo vil efter de gældende regler desuden afvente skatte- og afgifts krav, der har en sidste rettidig betalingsdag inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen, jf. § 16 c, stk. 6, 1. pkt. Skattekontogæld under inddrivelse vil af Skatteforvaltningen blive tilbagekaldt fra inddrivelsen med henblik på at kunne blive dækket efter § 7, stk. 1, nr. 1, når der skal modregnes i en

kreditsaldo. Dækningen efter § 7, stk. 1, nr. 1, sker efter dækningen af den eksisterende debetsaldo på skattekontoen.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 har til formål at skabe det nødvendige hjemmelsgrundlag til at kunne fastholde denne systemunderstøttede modregning i kreditsaldi på skattekontoen.

Det foreslås i *stk. 5*, at overdragelser af krav omfattet af lovforslagets § 1 ikke skal kunne overstige det beløb, der udbetales efter modregning, jf. stk. 4, dvs. den modregning, der i lovforslagets § 4, stk. 4, foreslås at skulle ske med skattekontogæld inden udbetalingen.

Den foreslåede bestemmelse er en pendant til opkrævningslovens § 13, stk. 2, der dog alene omhandler overdragelser af krav på udbetalinger efter § 12, stk. 1, som ikke omfatter lån efter den foreslåede ordning.

Dermed vil en overdragelse, der f.eks. sker, inden virksomheden overhovedet har anmodet om et lån, skulle respektere modregningen med et skattekontokrav, der stiftes og forfalder til betaling, efter at Skatteforvaltningen har modtaget underretning om overdragelsen.

Forslaget skal ses på baggrund af de særlige modregningsbetingelser, der efter § 28 i lov om gældsbreve gælder i transportsituationer, dvs. hvor virksomheden måtte have overdraget kravet på lånet til en tredjemand, f.eks. en bank.

I forhold til gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden og gæld, der af fordringshaver er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning under opkrævning, gælder, for så vidt den nævnte gæld ikke er skattekontogæld, at en modregningsadgang afhænger af, om betingelserne i § 28 i lov om gældsbreve er opfyldt, hvilket vil kræve, at gælden er stiftet, inden Skatteforvaltningen har fået underretning om transporten af lånet.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om undtagelser fra anmodningsfristen, anmodningens indhold og administration af anmodninger efter stk. 1.

Den tilsvarende bemyndigelse i § 7, stk. 6, i lov nr. 572 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattekreditter m.v. i forbindelse med covid-19 har skatteministeren udmøntet i bekendtgørelse nr. 573 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattekreditter i forbindelse med covid-19. I bekendtgørelsens §§ 1-3 er følgende bestemt om anmodning om lån:

§ 1. Anmodning om lån efter §§ 1-4 i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattekreditter m.v. i forbindelse med covid-19 skal ske digitalt på erhvervsportalen Virk.dk.

§ 2. En anmodning om lån efter §§ 1-4 i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattekreditter m.v. i forbindelse med covid-19 skal indeholde følgende oplysninger:

1) Virksomhedens navn.

- 2) Virksomhedens cvr- eller SE-nummer, der er anvendt til indberetning af det eller de moms- og/eller lønsumsafgiftstilsvare, som ligger til grund for anmodningen om lån.
- 3) Navn og kontaktoplysninger på en eventuel partsrepræsentant.
- 4) En erklæring fra en uafhængig, godkendt revisor i henhold til § 5, hvis der i perioden fra og med den 9. april 2020 til og med den 15. juni 2020 er skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen i virksomheden.

§ 3. Skatteforvaltningen kan behandle anmodninger om lån, der modtages efter den 15. juni 2020, hvis overskridelsen af anmodningsfristen skyldes pludseligt opståede hændelser, som virksomheden ikke har haft indflydelse på og ikke har kunnet forudse, og virksomheden straks efter hindringens ophør indgiver en anmodning.

Det forventes, at bemyndigelsen i lovforslagets § 4, stk. 6, vil blive udmøntet på tilsvarende vis som i bekendtgørelse nr. 573 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter i forbindelse med covid-19.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 5

I skatte-, told- og afgiftslovgivningen straffes skatte-, told- eller afgiftssvig med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Det drejer sig navnlig om afgivelse af oplysninger, herunder også fortællelse af oplysninger, til Skatteforvaltningen. Både fysiske og juridiske personer er omfattet af bestemmelserne.

Skattesvig af særlig grov karakter straffes med fængsel i op til 8 år, jf. straffelovens § 289. Det afgørende for, om straffelovens § 289 eller en straffebestemmelse i skatte-, told- eller afgiftslovgivningen finder anvendelse, er, om overtrædelsen kan betegnes som særligt grov.

Det foreslås i *stk. 1*, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for kontrollen med udbetaling af beløb efter § 1 eller efterfølgende kontrol heraf, skal kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at den, der overtræder *stk. 1* med forsæt til at opnå større udbetalinger, end vedkommende er berettiget til efter loven, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Efter den foreslåede bestemmelse vil alle, dvs. enkeltpersoner, selskaber og andre juridiske personer, der ifalder strafansvar i medfør af *stk. 1*, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, kunne straffes efter bestemmelsen, såfremt overtrædelsen er begået med forsæt til at opnå større udbetalinger, end den pågældende er berettiget til efter loven. Strafansvar for fuldbyrdet forbrydelse efter *stk. 2* indtræder allerede ved overtrædelsen af *stk. 1*, forudsat at overtrædelsen er sket med forsæt til at opnå

større udbetalinger, end vedkommende er berettiget til efter loven. Bestemmelsen i *stk. 2* har således et fremrykket fuldbyrdelsesmoment.

Efter forslaget vil svig af særlig grov karakter kunne straffes med fængsel i op til 8 år, jf. straffelovens § 289. Det afgørende for, om straffelovens § 289 eller en straffebestemmelse i skatte-, told- eller afgiftslovgivningen finder anvendelse, er, om overtrædelsen kan betegnes som særligt grov.

Med forslaget er det forudsat, at bødeniveauet og beløbsgrænsen for frihedsstraf vil skulle svare til det bødeniveau og den beløbsgrænse for frihedsstraf, der gælder i relation til overtrædelser af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven.

Det foreslås således, at i sager, der kan afsluttes med bøde, vil normalbøden skulle udgøre to gange den samlede unddragelse, når der er forsæt til unddragelse, og én gang den samlede unddragelse, når unddragelsen er begået ved grov uagtsomhed. Hvad angår den del af unddragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., foreslås, at normalbøden vil skulle beregnes som én gang det unddragne beløb ved forsæt og som halvdelen af det unddragne beløb ved grov uagtsomhed. Herudover foreslås, at sager om forsætlige unddragelser over 250.000 kr. vil kunne afgøres med frihedsstraf, og at der i sager, der kan afgøres med frihedsstraf – foruden påstanden om frihedsstraf – vil skulle nedlægges påstand om en tillæggsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, svarende til én gang det unddragne beløb.

Med ændringen er det endvidere forudsat, at der ved bødemålingen vil skulle foretages en selvstændig vurdering af bøden for hvert enkelt forhold, hvorefter bøderne for de enkelte forhold vil skulle lægges sammen (absolut kumulation). Dette vil skulle gælde, uanset om der er tale om normalbøder eller tillæggsbøder efter straffelovens § 50, stk. 2.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat skulle bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i opadgående eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, skal kunne fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Dermed gives skatteministeren mulighed for at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler udstedt i henhold til loven. Sådanne bestemmelser kan omfatte alle, der anmoder om et lån efter § 1.

Den tilsvarende bemyndigelse i § 9, stk. 2, lov nr. 572 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter m.v. i forbindelse med covid-19 har skatteministeren udmøntet i bekendtgørelse nr. 573 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter i forbindelse med

covid-19. I bekendtgørelsens § 7 er følgende bestemt om straf:

§ 7. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der i forbindelse med anmodning om lån efter §§ 1-4 i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter m.v. i forbindelse med covid-19 afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelsen af en anmodning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det forventes, at bemyndigelsen i lovforslagets § 5, stk. 3, 1. pkt., vil blive udmøntet på tilsvarende vis som i bekendtgørelse nr. 573 af 5. maj 2020 om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter i forbindelse med covid-19.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at det i forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, skal kunne fastsættes, at straffen for overtrædelser som nævnt i 1. pkt. skal kunne stige til fængsel i indtil 1 år og 6 måneder under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Dermed gives skatteministeren mulighed for, at det i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, skal kunne fastsættes, at straffen, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, for forsætligt eller groft uagtsomt at overtræde bestemmelser i forskrifterne skal kunne stige til fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, hvis overtrædelser er begået med forsæt til at opnå større udbetalinger, end vedkommende er berettiget til efter loven.

Det foreslås i *stk. 4*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det fremgår af straffelovens § 25, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov.

For at en juridisk person kan blive strafansvarlig, kræves det, at der inden for den juridiske persons virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere personer, der er knyttet til den juridiske person eller »den juridiske person som sådan«. Det sidste betyder, at f.eks. manglende procedurer til sikring af kontrol, anonyme fejl eller ophobning af fejl, hvor hver enkelt fejl ikke i sig selv er nok til at statuere uagtsomhed, kan tilregnes virksomheden.

Der er således ikke tale om et objektivt ansvar, idet der skal kunne bevises forhold, der er begået af den juridiske person, og som kan karakteriseres som enten forsætlige eller groft uagtsomme. Det er ikke et krav, at den eller de personer, der rent faktisk har begået forholdet, skal kunne identificeres. En juridisk person kan kun straffes med bøde, og der kan ikke fastsættes forvandlingsstraf.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2. Det skyldes, at loven bør træde i kraft så hurtigt som muligt med henblik på at yde likviditetshjælp til virksomhederne, der oplever likviditetsvanskeligheder som følge af tiltagene for at mindske smittespredningen af covid-19.

Det foreslås i *stk. 2*, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af §§ 1-5. Baggrunden for dette er, at forslaget om som rentefrie lån at udbetale et beløb svarende til det beløb, der af virksomhederne er indberettet som indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag for august og december 2020, vurderes at indebære statsstøtte, og at ordningen derfor først kan sættes i kraft, når Europa-Kommissionen har godkendt den efter statsstøttereglerne.

Til § 7

I henhold til registreringsafgiftslovens § 15 kan virksomheder, som erhvervsmæssigt handler med motorkøretøjer, registreres, hvis virksomheden opfylder betingelserne i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-5. En registeret virksomhed skal til Skatteforvaltningen angive afgiften af de køretøjer, som virksomheden anmelder til registrering i Køretøjsregisteret, jf. registreringsafgiftslovens § 16, stk. 1. En registeret virksomhed hæfter for registreringsafgiften for de køretøjer, som virksomheden har angivet efter registreringsafgiftslovens § 16, jf. § 17, stk. 1.

Registreringsafgift betales for en afregningsperiode i henhold til opkrævningsloven, jf. registreringsafgiftslovens § 17, stk. 2. Registreringsafgift af et køretøj henregnes til den afregningsperiode, hvor køretøjet anmeldes til registrering i Køretøjsregisteret, jf. registreringsafgiftslovens § 17, stk. 3.

Dermed følger angivelses- og betalingsreglerne i registreringsafgiftsloven opkrævningslovens bestemmelser.

Det følger af opkrævningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt., at angivelser vedrørende de love, som er nævnt i opkrævningslovens bilag 1, liste A, skal indgives til Skatteforvaltningen senest den 15. i den første måned efter udløbet af afregningsperioden. Hvis der i anden lovgivning er henvist til afgiftsperioden, så svarer afregningsperioden, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 1, 2. pkt.

Registreringsafgiftsloven er oplyst i opkrævningslovens bilag 1, liste A.

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 4, forfalder skatter og afgifter m.v. (tilsvaret) til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb. Da angivelsesfristen i opkrævningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt., er fastsat til den 15. i den første måned efter afregningsperioden, skal registreringsafgift således indbetales senest denne dag.

Afgiftsperioden er kalendermåneden for registreringsafgiftsloven. For eksempel betyder dette, at afgiften for afgiftsperioden marts 2021 skal betales senest den 15. april 2021.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at

hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af registreringsafgift af motorkøretøjer, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således

Afgiftsperiode	Gældende angivelses- og indbetalingsfrist	Ny indbetalingsfrist
Marts 2021	15. april 2021	15. november 2021

For afgiftsperioden april 2021 og fremefter vil den normale indbetalingsfrist efter opkrævningslovens § 2, stk. 4, finde anvendelse. Dette indebærer, at betalingen af registreringsafgift af motorkøretøjer for april 2021 skal betales senest den 15. maj 2021.

Der foreslås ingen udskydelse af angivelsesfristen i opkrævningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt. Det betyder, at registreringsafgiften forsat vil skulle angives til Skatteforvaltningen senest den 15. april 2021 for afgiftsperioden marts 2021.

Den foreslåede ordning vil ikke omfatte forhandlere, der eksporterer køretøjer, idet eksportgodtgørelse fra 1. juli 2020 ikke kan påføres månedsangivelsen, men vil blive behandlet som enkeltansøgninger.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af registreringsafgift til, hvis en registreret virksomhed ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse af afgiftstilsvaret.

For så vidt angår registrerede virksomheder har en manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af registreringsafgift af motorkøretøjer som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for afgiftsperioden marts 2021, med angivelser af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte indbetalingsfrister, der foreslås for disse måneder, jf. ovenfor.

Efter det foreslåede vil indbetalingsfristen alene blive udskudt for de virksomheder, der er registreret i henhold til registreringsafgiftslovens § 15, stk. 1, og som angiver og indbetaler registreringsafgift efter reglerne i opkrævningsloven.

Ikke-registrerede virksomheder og privatpersoner skal angive og betale registreringsafgift af motorkøretøjer til Skat-

tages i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse efter registreringsafgiftsloven.

Det foreslås for så vidt angår registreringsafgiftsloven, at indbetalingsfristen udskydes for afgiftsperioden marts 2021 til den 15. november 2021.

Efter det foreslåede vil indbetalingsfristen i opkrævningslovens § 2, stk. 4, for registreringsafgiftsloven blive udskudt for afgiftsperioden marts 2021. Det foreslås at udskyde indbetalingsfristen, så betalingen vil skulle ske senest den 15. november 2021 for afgiftsperioden marts 2021.

Konkret foreslås følgende indbetalingsfrist:

teforvaltningen efter gældende regler. Efter det foreslåede vil disse angivelses- og betalingsfrister ikke blive udskudt.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til § 8

Det foreslås i § 8, at loven ophæves den 1. december 2021. Idet alle dele af lovforslaget vedrører bestemte indberetningsfrister, vil loven ikke have nogen virkning fra og med den 1. december 2021. Efter forslaget ophæves loven automatisk den 1. december 2021.

Retsvirkningen af den foreslåede § 8 vil være, at den foreslåede lovs bestemmelser ikke længere finder anvendelse fra og med den 1. december 2021.

Straffebestemmelserne i forslagens § 5 forudsættes dog at gælde for sager om overtrædelse, der efter lovens ikrafttræden og forud for dens ophævelse er begået i forhold til den foreslåede lovs bestemmelser, uanset om sagen pådømmes fra og med den 1. december 2021.

Det bemærkes i den forbindelse, at baggrunden for, at loven ophæves den 1. december 2021, som nævnt er, at loven vedrører bestemte indberetningsfrister, hvorfor loven ikke vil have nogen virkning efter den 1. december 2021.

Forslaget er dermed ikke udtryk for, at der fra tidspunktet for lovens ophævelse er en ændret vurdering af strafværdigheden af de strafbare forhold.

Den foreslåede ændring af opkrævningslovens § 2, stk. 4, i lovforslagets § 7 vil ikke blive ophævet, som følge af at denne lov ophæves den 1. december 2021, idet ændringen på det tidspunkt vil fremgå af opkrævningsloven.

Til § 9

Det foreslås i § 9, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget indeholder forslag om efter anmodning at udbetale lån på baggrund af indberettet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag til små og mellemstore virksomheder. Pligten til at indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag ved

udbetaling af A-indkomst er reguleret af kildeskatteloven, mens opkrævningsloven indeholder bestemmelserne om opkrævningen af disse tilsvarende. Kildeskattelovens § 116 fastslår, at kildeskatteloven ikke gælder for Færøerne og Grøn-

land. Tilsvarende fastslår opkrævningslovens § 21, at opkrævningsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Ingen af de to love med bestemmelser af betydning for nærværende lov gælder således for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 7

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019, § 6 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, lov nr. 2061 af 21. december 2020 og § 3 i lov nr. 2226 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

§ 2. ---

Stk. 3. ---

Stk. 4. Skatter og afgifter m.v. (tilsvaret) forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. dog stk. 6.

1. I § 2, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

»For så vidt angår registreringsafgiftsloven udskydes fristen for indbetaling for afgiftsperioden marts 2021 dog til den 15. november 2021.«